

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Весільне печиво з Полтавщини

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Червень ч. 6. June 1970

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVII. ЧЕРВЕНЬ Ч. 6

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Іщук, Олена Лотоцька, Уляна Любович, Марія Оджинська, Ірина Пеленська, Марта Гарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді від січня 1970 \$6.00
Піврічна передплата \$3.00
Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 15 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 60 центів

Зміст:

Г. Шершун: Вечір на селі
Вакаційні півоселі
Н. Даниленко: Наше молоде членство
І. Павликовська: Українські народні рушники
М. Пискір: Останні матуристи
В. Андрейчик: Порівняння між ментальністю
Чому б ні?
У. Любович: Галерія Ірини Стецури
О. Климишин: Вакації і виховні завдання
Л. Бурачинська: Перший Конкурс Писанок
І. П.: Жіноча преса у вільному світі і Сов. Україні
Д-р З. Ясінчук: Жіночі гормони, пілюлі та пістряк
Дріб улітку
Г. Чернобицька: Козлик-збиточник
І. Кульська: Жабка та лелеки
О. Цегельська: Пригода з будяком
О. Пархоменко: Дегимам і Явсесам
О. Журлива: Голуби
П. Кізко: *
MZO: Travellers, Note!
М. К. Slaby: Gloria Scores for Michigan

Світлина на обгортці показує весільне печиво з околиць Опішні на Полтавщині. Це зліва на право — дивень, шишки і коровай. Виконала це для нашого Музею Нар. Творчости п-ні Марія Білецька з Вайнленду, Н. Дж. Печиво було демонстроване на показі дня 16. листопада 1969 у Філадельфії.

OUR LIFE

VOL. XXVII. JUNE No.

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in Canada \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in England 1½ pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.
Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Billborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5
Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Wedding pastry of Poltava region.

На терені США

6. червня — Градуаційна Зустріч — Окр. Рада США в Ньюарку
7. червня — Прогулька до Гантеру — Окр. Рада США в Ньюарку
13. і 14. червня — Річні Збори Гол. Управи — Централя США у Філадельфії
11. жовтня — Конференція Культурно-Освітніх Референток — Окр. Рада США у Філадельфії
18. жовтня — Конференція Культурно-Освітніх Референток — Окр. Рада США в Нью Йорку
18. листопада — Міжклубна Виховна Конференція — Окр. Рада США в Нью Йорку.

КРИЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

Огляд фільмів, що тут подаємо, оснований на перегляді журналу „Перентс“. Усі подані тут фільми відповідні для дітей.

ЛЕТОВИЩЕ — The Airport. Цілоденний перебіг фільму відбувається на летовищі. Грають Дін Мартін і Гелен Гаес.

„БОТНИКИ“ — Boatniks. Легка комедія, яка подає переживання цілого гурта аматорів веслування на озері.

ХЛОПЕЦЬ З ІНШОГО СВІТУ — The Boy of Two Worlds. Це історія темношкірого хлопчини, що його доля занесла до Данії. Тут він шукає і знаходить собі місце в лісі, коли його місцева громада не хотіла прийняти.

ЯК МИ ЗДОБУВАЛИ ЗАХІД — How We Won the West. У фільмі показаний похід американської родини, яка зважилась у дорогу на американський Захід. Чудові краєвиди.

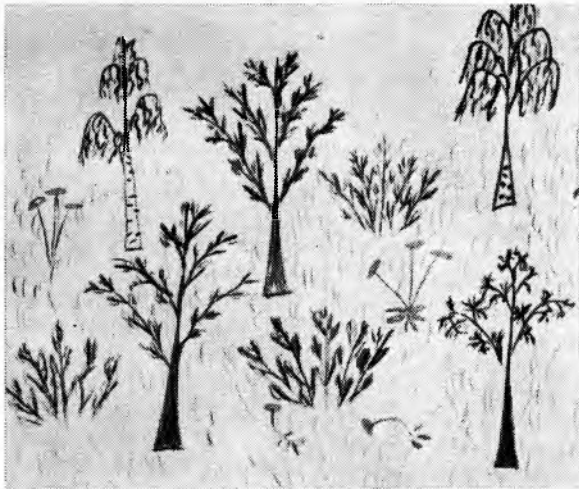
УКРАЇНСЬКІ ШКОЛИ В БЕЛЬГІЇ

Більшість українських родин у Бельгії живе в околиці копалень вугілля, бо це колишні вуглекопи. Тепер вони побирають інвалідські пенсії, що виносять біля 100 дол. місячно. Тому їм трудно оплатити кошти доїзду дітей і підручників на навчання українознавства. Це покриває Українське Науково-Освітнє Т-во, що створило мережу тих суботніх шкіл. Кошт підручників виносив у 1969 р. 226 дол., а кошт доїзду вчителів і дітей 355 дол.

Відділи США підтримують цю шкільну систему сумою 50 дол. місячно ще від 1963 р.

Імпреза, проведена силами двох Відділів — це тісний лучник між ними.

Із творчості дітей в Україні

„Хай ростуть берізки“ — нарисувала Таня Дяченко, 6 років, із Миколаєва. Кольорові олівці.
From children's drawings in Ukraine

Вечір на селі

Вечір. Кругом полонини чорніють,
Хатки маленькі в долині біліють.
А за горами вже місяць встає,
Тихе проміння він шле нам своє.

Пісні звідусіль чарівні долітають,
Гучно лунають і знову вмовкають.
Потім тихіше стає на селі,
І музика тане у зоряній млі.

Написала Галина Шершун, учениця
6-ої класи школи ч. 11 в Ужгороді

ВАКАЦІЙНІ ПІВОСЕЛІ

Коли діти повернуться із таборів, виникає питання, що вони далі мають із собою робити. Деякі родини плянують свої літні вакації в такий спосіб, щоб могли поїхати з дітьми ще додатково чи то над море, чи в гори. Однак не всім вдається так зробити. А навіть коли це вдається, то така розв'язка не відповідає вповні на поставлене питання. Дітям усе ще лишається кілька тижнів, а то й місяць, що їх вони мусять виповнити.

Треба пам'ятати, що діти, молодші, чи старші, потребують товариства однолітків. У дома ми можемо знайти їм зайняття, а навіть дати їм розвагу, але вони не будуть чути повного задоволення, не знайдуть цікавої розваги без товариства, в якому вони чуються вільно — без групи своїх однолітків. Оселі й табори дають дітям це товариство, але, як знаємо, не всі діти мають можливість там бувати, а ті, що й бувають, є там лиш частину літа.

Найбільш практичною розв'язкою теперішньої ситуації були б півоселі. На жаль, у нас нема ще організованої мережі півосель по містах, які могли б зайняти дітвору літом і забрати її з вулиці. Ми, українці, не є першими, що усвідомили собі цю проблему. Мають її інші групи — етнічні та економічні. Мережа півосель існує у великих містах і гуртує поважне число дітвори. Добре було б нам заізнатись із ними та продумати плян для наших українських півосель. Українська група в Торонто організувала такі півоселі й вони пройшли з великим успіхом. Це тільки підкреслює потребу та важливість заторкненої справи.

Не беремося твердити, що можна організувати півоселю при мінімальному вкладі праці, чи в короткому часі. Маючи досвід організації світличок та дитячих зустрічей, знаємо, що така справа вимагає старанного підготування та вкладу гроша. Вправді є можливість дістати державні фонди на удержання півосель, але лиш тоді, коли ті півоселі будуть уже організовані та будуть гуртувати дітей. Початковий вклад мусить зробити наша суспільність. Фонди потрібні не лиш на оплату персоналу, але також на забезпечення, на закуп потрібного устаткування. Півоселя потребує також відповідного приміщення, де був би легкий доступ до парку, чи якоїсь іншої площі. Не можемо чейже замикати дітей літом у залі, яка б гарна і відповідна вона не була. Врешті є питання відповідної опіки: професійної чи хоч відповідно вишколеної, але не шкільних учителів. Півоселя не сміє перетворитись у школу. Вона мусить стати місцем відпочинку, відпруження та заохоти жити в українському середовищі... ..

При добрій волі всі ці труднощі можна перебороти. Задоволення та фізичне й моральне здоров'я наших дітей повинно дати нам снагу перебороти всі труднощі, та вже від тепер почати плянувати півоселі для нашої дітвори на літо 1971.

3 Головної Управи СУА

Наше молоде членство

Залишився ще рік до наступної Конвенції СУА. Тоді кожна з наших референток буде здавати перед делегатками звіт із своєї праці. Успішний він чи ні, але кожна з нас прямувала до здійснення наміченого пляну. Все залежить від того вміння і можливості „продати“ свою ідею, почин чи підхід. В організаційній діяльності це особливо трудно. Там, де був особистий контакт, справи переважно йшли гладко. Зате листовне порозуміння у нас є справді в жалюгідному стані.

Найголовніше те, що за останні роки визріла потреба організувати молодечі Відділи. Поступ у тому напрямку є такий наглядний, що організація поволі перероджується. Це можна зауважити на Окружних З'їздах, де зустрічається поважну кількість нових усміхнених облич.

Повний перегляд молодого членства був поданий у грудневому числі 1969 року. Від того часу оснувався 106 Відділ у Гартфордї. Його голова — це п-ні Роксоляна Гарасимів, а члени — переважно професіоналістки, що мають свої вироблені погляди й охоче взялися до праці. Другий зчєрги — постав 85 Відділ у Сиракюзах. Голова — п-ні Оксана Федорович, має 27 членок. Третій — Під-Відділ у Балтиморї, голова — п-ні Ірина Траска. Є ще ініціативна група у Честерї, що її організувала п-на Христина Кий.

Причини їх заінтересування в СУА є різні. Одначе їх усіх можна підвести під спільний знаменник „зову крові“, чи радше „клича їх духових потреб“. Найперше — це вплив матерів у родині чи поодиноких осіб, що зуміли здобути собі довір'я в молодї. Не раз це вражена непоінформованим американським середовищем амбіція чи нехїть до життєвої порожнечї, в якїй живе якась частина американських жінок. Це шукання спорідненого товариства, в якому вони добре почуваються. Менї хочеться тут провести паралелю з книжки Євгена Сверстюка „Собор у ристованнї“, де автор докладно аналі-

зує твір О. Гончара „Собор“. І в Українї і на еміграції зріла свїдома молодь старається втримати культурні цінності народу. Це, мабуть, той національний духовий собор, якого всі шукаємо.

Їхня праця в першу чергу спрямована в різні ділянки українознавства для поглиблення особистого знання. Потім їде психологія й інші актуальні речі. Метою молодих жінок є виховати своїх дітей з почуттям гордості на українську культурну спадщину. В Дїтячих Свїтличках стараються примінити модерні методи виховання. Найбільше успіху мають молодї членки у зв'язках з американцями, де вони можуть змінити „уяву“ про Україну і українців. Вони вмїють і знають, як це впровадити в життя — їм потрібно тільки професійної поради від старших. Виникає потреба творити Комісії при Окр. Радах, наприклад нар. мистецтва, щоб молодші членки могли користати з відповідних вказівок (домагання К. Смородської з 18 Відділу СУА). Потрібна є скорочена, ілюстрована, двомовна література на подібні теми.

Гол. Управа СУА повинна зупинитися над домаганнями, що їх висувають молодї членки — та по змозї якнайскорше перевести їх у життя. Вони також підкреслюють вагу дискусійних панелїв та крапцї співпраці між Відділами. Нарікають на недостатню діловитість у деяких Окр. Радах. Відчувають потребу вмїлої й послїдовної інформації про діяльність СУА. Помилковим є також те, що старші трактують молоде членство, як своїх дочок. Натомість особисті образи, які часто гальмують працю унутрї організації — в їхніх очах є несуттєвими. Вони дивуються і не можуть зрозумїти релїгійної і партійної ворожнечї, яка їй досї їснує в нашому громадському життї взагалї.

Сьгодні ще доволї важко сказати, як буде виглядати майбутнє СУА у перспективї наступних 20 років. Мої особисті передбачення мабуть були б занадто смїливі. Побажаним було б, щоб ми жертву-

2. Науковий Конкурс на історичну працю (монографію)

Темою її може бути якийнебудь відтинок історії Українї з позитивним державницьким наствїтленням. Наукове Журї, провівши оцїнку надїсланих творїв, признає одну нагороду у висотї 400 дол.

Реченець Конкурсу: 31. грудня 1970 р.

Твори надсилати у трьох примірниках на адресу Централї Союзу Українок Америки:

Ukrainian National Women's League
4936 North 13th Street
Philadelphia, Pa. 19141

вали більше грошей на внутрїшнї цїлі СУА, а не на інші організації. Організаційна Комісія намітила гарно виданий інформаційний листок-памфлет, що є дуже потрібний для приєднування членства. Виявляється, що на те немає фондїв. Подаємо це як приклад однієї з потреб. Молодечї Відділи будуть вимушенї шукати інших дорїг для здобуття фондїв, — їм тяжко конкурувати з устїйненими традиційними імпрезами.

На мою думку — напрямні і за соби нашої організації під цю пору найбільше відповідають молодим жінкам. Якщо ми збережемо демократичний спосїб дії і поведїнки на майбутнє, то успіх буде безумовно по нашому боцї.

Наталїя Даниленко
Референтка молодечих Відділів при Гол. Управї

3 НАГОДИ ГРАДУАЦІЇ

подаруйте

ДОЦЦІ або СИНОВІ

„Дух Полум'я“

Лесї Українки

англїйською мовою

у перекладї Персїфаля Канди

з передмоввою К. Маннїнга

Цїна \$3.50

Українські народні рушники

(Докінчення)

Обрядове значення

Рушники входили в обрядову дію під час сватання, весілля й похорону. Їх також уживали на подарунок за прислугу.

Звичаї сватання і весілля відрізнявались від себе в різних частинах України, але мали свою певну спільну основу. І з нею було тісно пов'язане призначення рушника. Наприклад, що йшли просити згоди молоді і її батьків — мали перев'язані через плечі рушники. Молодому, себто нареченому на знак згоди дівчина подавала рушник або вишивану хустину. Цей рушник у деяких околицях молодий в часі вінчання мав перев'язаний через плече. Молоді клякали на рушник, щоб одержати благословення батьків перед вінчанням. Староста провадив рушником молодих на почесне місце за столом. Рушник дарували священникові при списанні т. зв. заповідей. Багато більше можна б навести прикладів обрядового значення рушника при весільному церемоніалі.

Стільки ж можна згадати їх при похороні. Коли хтось помер, то в вікні вивішували рушник або перев'язували червоним рушником ворота на знак жалоби. В деяких околицях накривали небіжчика рушником або вишиваною хустинкою перед замкненням домовини. Часто вживали рушників при виносі домовини з хати. (Домовину виносило тоді 4-ох людей). Віз під домовину вистелювали веретою або рушниками. У деяких частинах України, як Підляшші чи Бойківщині, перев'язувано хрест на могилі рушником, особливо коли помер молодий парубок.

Ці звичаї колись дуже пильно перестерігали, але в новішому часі вони входили в забуття.

Причасні до релігійного культу були рушники Подніпров'я. Вони служили до декорації ікон, що були приміщені в правому розі хати. Обводили горою рівночасно кілька ікон і звисали свobodно збоку. Тому головний мотив орнаменту був розміщений на кінцях, а вузька „кайма“ ішла горою поперек і-

кон. Пізніше їх перенесено до декорації в церкві, де вони служили для обведення значно більших церковних картин чи іконостасів.

Ці релігійні рушники були багато вишиті, а також і ткани. Згодом почали вживати їх до декорації вікон і дверей (немов завіски), а також вішано, як декорацію „на кілок“.

Декоративні рушники

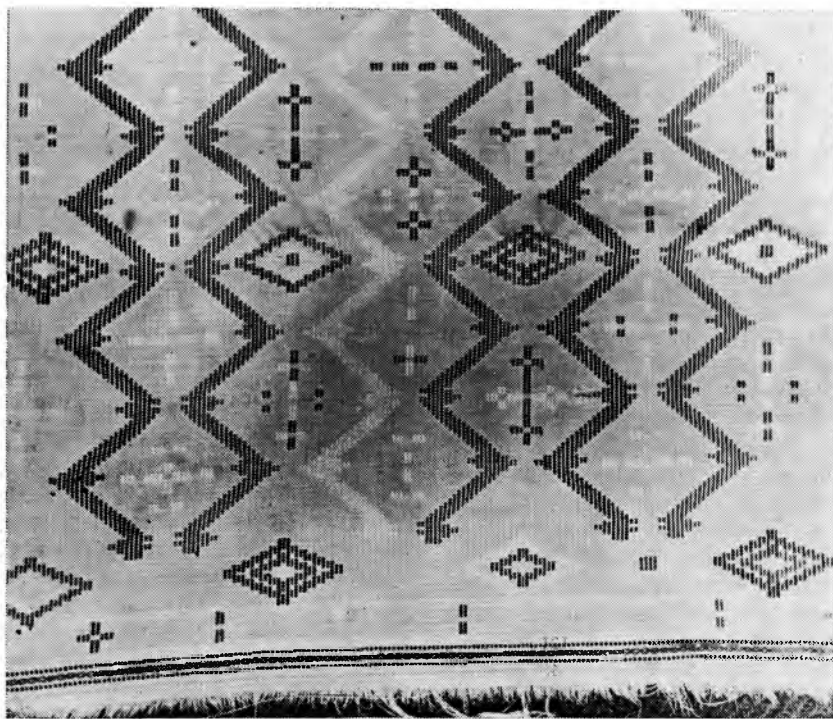
На тій підставі витворився рід дуже цікавих декоративних рушників. При вишитті користувались настилуванням, гаптом і окремими „рушниковими швами“. Їх різноманітність така велика, що в київському Музею начислено 120 різних швів. Приміювали їх у такий спосіб, що головний мотив рушника (квітку, дерево) обводили стебном або укiсним настилуванням, а площини мотиву вивопнювали тими швами. Взір від того ставав легший і давав незвичайний ефект. Часом хоч рідко — вивопнювали мотив суцільним настилуванням,

залишаючи в ньому вузькі рівчики.

Рушниковими швами вишивали також підризники, особливо ті скромніші. Гаптовані підризники, які вимагали спеціального вміння і заходу, належали до більш пишного церковного вбрання.

Ткані рушники були теж багато прикрашені. Тільки завдяки ткацькій техніці прикраси були розміщені смугами або заткане орнаментом ціле поле рушника. Прикладом такого є рушники, що походять із Кролевеця Сумської області. Це є відомий ткацький осередок, що продукував такі рушники з давніх часів. Тепер там є артільні майстерні, що продовжують це традиційне виробництво і дають і тепер якісні вироби.

Звичай декорації ікон був прийнятий також у міському побуті. З культом Тараса Шевченка в Україні почали його портрети прикрашувати декоративними рушниками, а згодом це перейшло й на портрети інших визначних людей.

Край тканого рушника з півн. Буковини
Towel design of Bukovina region in Ukraine

НА ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ В ПОТРЕБІ

У відповідь на нашу грошову збірку надіслану зпочатком травня ц.р. ми отримали такого листа:

До Управи Союзу Українок Америки
у Філадельфії

Прохаю прийняти сердечну подяку і передати всім благородним жертводавцям за збірку 1,220.45 дол. на Церкву в Потребі. Молю Богу Премудрість, щоб відплатила всім сторицею. Благословення Господнє на Вас!

Йосиф Сліпий
Кардинал

Список жертводавців обіймає:

Окружна Рада США, Ньюарк 70 дол. Відділ 16 — 50 дол., Відд. 20 — 25 дол., Відд. 24 — 200 дол. Відд. 28 — 50 дол., Відд. 33 — 100 дол., Відд. 34 — 50 дол., Відд. 45 — 69 дол., Відд. 48 — 12 дол., Відд. 49 — 25 дол., Відд. 51 — 25 дол., Відд. 63 — 69.50 дол., Відд. 68 — 25 дол., Відд. 74 — 50 дол., Відд. 83 — 200 дол., Відд. 84 — 19 дол., Відд. 88 — 87 дол., Відд. 89 — 50 дол., Відд. 91 — 75.45 дол., Відд. 98 — 8.50 дол., Відд. 105 — 10 дол. Разом 1,220.45 дол.

Прохаємо Відділи, які ще не перевели збірки, надсилати й разом із збірковими листами.

Ці декоративні рушники Подніпров'я — це унікальний вияв народньої творчості центральних земель України і незвичайно цінний вклад у нашу вишивкову творчість. Вони збагатили її окремою групою цікавих швів. На жаль цих рушників дуже мало в наших музейних збірках. А хто привіз їх із собою, то заховує, як дорого ріднину пам'ятку.

На заході України декоративні рушники були ткані і вживані для

декорації хати або для обрядових цілей. Їх рідко де уживали для прикраси ікон, бо святі образи були розміщені інакше і тому були інші засоби декорації їх. При кінці 19 ст. зайшли в тому зміні. З появою кольорових бавовняних ниток і виданих узорів почали рушники вишивати. Та на жаль не опирались при тому на місцевих узорів і тому ці рушники не витворили такого багатства взорів і швів, як це сталося на Подніпров'ї. Вишивали рушники поперечними смугами, а зразки брали головно з вставок жіночих сорочок, часто з інших околиць.

По 1. світовій війні журнал „Нова Хата“ і часопис „Жіноча Доля“ почали містити зразки декорації ікон і образів. Проекти таких рушників опрацювала мисткиня Олена Кульчицька і етнограф Ольга Бачинська. Це трохи освідомило наше жіноцтво у правильному застосуванні декорації рушників. Тим більше, що й тут декоративні рушники увійшли до церкви і вже творили цілість церковної прикраси разом із скатертиною, накривало на тетрапод і іншим.

Та все ще багато маємо спотворень в українських рушниках. Подекуди прийнялась чужа мода викінчувати рушники торо-

ками чи коронкою. А там знов почали відшивати на рушниках цілі побутові картини (дівчина з козаком) чи написи. Це може бути виявом якоїсь естетичної потреби, але відбігає від давніх високо мистецьких зразків наших рушників.

Зближені до рушників способом ткання і декорації є жіночі намітки, що їх звать рантухами, перемітками, нафрами. Такі рушники були ткані на Покутті, Буковині і східньому Поділлі. Їх ткали з найтонших бавовняних ниток (бамбак). Їх ткання чи вишивання також досягало гарного ефекту завдяки незвичайно вишуканим засобам декорації. Призначення їх — обрядове, бо вони служили до пов'язання голови заміжньої жінки. Та це окрема ділянка, що належить до жіночого вбрання і її теж треба би опрацювати.

ПРОЗІРКИ НАР. ВБРАННЯ

Комплет прозірок нар. вбрання із різних околиць околиць України опрацьовано тепер у Централі. Він обіймає около 30 кольорових прозірок, зладжених на підставі ілюстрацій. Призначений у першу чергу для Окружних Рад США, які зможуть ви-позичити їх Відділам.

Писанка — скарб нашої нар. культури

Заходами Музейного Комітету США відбувся в Українському Інституті Америки в Нью Йорку, в часі від 12. квітня до 3. травня 1970 р.

ПЕРШИЙ КОНКУРС ПИСАНОК,

у якому взяло участь 21 писанкар(рив) із їхніми виробами.

Жюрі Конкурсу в складі: Іза Боярська, Лідія Бурачинська і проф. Дам'ян Горняткевич — признало слідуєчі нагороди і відзначення:

1. За найкраще відтворену народню писанку із Жовківщини нагороду у висоті 25 дол. отримала п-ні Марія Гаврих із Віліямставну, Н. Дж.

Відзначення за писанку признано Діянї Тимі, студентці Питтсбургського університету.

2. За найкраще виконану новітню писанку, оперту на мотивах із Сх. Поділля, нагороду в сумі 25 дол. отримала Оксана Вікул із Брукліну.

Відзначення за писанку з Гуцульщини признано Е. Кушнірчук із Воррену.

3. За найкраще виконану писанку власної композиції нагороду в сумі 25 дол. отримала Тая Осадца з Пенінсула, О. Відзначень у тій ділянці не уділено.

Натомість признано відзначення за квітчасті писанки з Сокальщини Розини Захарченко з Нью Йорку, за чудову техніку писання Олені Осідач із Філадельфії, а за гарний добір кольорів Ларисі Зелик із Нью Йорку.

Жюрі ствердило задовільну участь писанкар(рив) у цьому Конкурсі та високий ступінь писанкової техніки. Галузь нар. мистецтва, що майже заникла в рідному краю, тут розвинулась. Та для повного розвитку побажане було б повне розуміння писанкових узорів і властивої їх композиції.

ІЗА БОЯРСЬКА, ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА, ДАМ'ЯН ГОРНЯТКЕВИЧ

Останні матуристи

Спогад

„Де ви тепер, давно змужнілі
Товариші юнацьких літ —
Хто з вас почує цей привіт,
Хто спить забутий у могилі?..“

Є. Плу ж н и к

Прийшла тривожна весна 1944 року. Ми, студенти матурального курсу в Перемишлі, врешті закінчили іспити а тепер товпились на сходах та коридорах „Народного Дому“. Усі хвилювались, бо сьогодні тут нам скажуть — які висліди іспитів.

Нелегко пройшов нам цей рік навчання. Відступаюче німецьке військо заливало Перемишль і наш курс виганяли з будинку в будинок. Спочатку ми примістились у колишній хлоп'ячий гімназії, відтак у дівочому інституті, тоді в якихось кімнатах, а іспити складали вже ось тут, у Народному Домі, де був приміщений тоді Український Допомоговий Комітет.

Та ми не зражувались. Ми з'їхались сюди з усієї Галичини, останні матуристи за німецької окупації, і були рішені вирвати з зубів ворога та твердої долі наші „атестати зрілості“. Наша середня освіта була поштовквана, повикручувана й поперекручувана трьома різними окупантами, що чергувались на наших землях один за одним — так як і поштовкане було життя народу в цю добу. Але бажання вчитись було сильніше за всі перепони, і завдяки відданим організаторам цього курсу та професорам-викладачам нам таки вдалось закінчити його.

І ось на півтемних сходах Народного Дому ми чекаємо „страшного суду“; хто опиниться по правіці, а хто по лівіці?

Врешті виходить з кімнати проф. Білецький і своїм волинським акцентом каже: „Читатиму по-азбучно прізвища тих, що не здали іспиту“. Починає з Відділу „А“...

Серед нас гробова тиша. Пройшли букви О, П... зближається моя. Я вся скам'яніла, навіть серце, здається, перестало битись на цей час. Як вчую своє прізвище

— перестану існувати. Ні, не побіжу в Сян топитись, як це говорилося, а пропаду тут, на тих сходах... Є в житті хвилини, коли людина кладе всю свою долю на одну карту. Ця хвилина була тоді в мене.

Мого прізвища не було. Що?! Спочатку мені робиться якось слабо, відтак радість життєдайним теплом сповнює всю істоту: Я здала, о Боже, я здала! Ми, ошалілі з радості, вибігаємо на вулицю, біжимо над Сян, сміємось, співаємо. Що нам до того, що бомбовики гудуть над головами, що фронт наближається, що багато з нас вже розділено фронтом зі своїми родинами і не мають де повернутись, що місто у тривозі. Наша мрія здійснена — перед нами відчинені двері в життя!

Через кілька днів ми з такою ж радістю виходили з Народного Дому, гордо тримаючи в руках наші „атестати зрілості“.

Відтак ми дебютували. Та не в білосніжних розкішних сукнях, з модно виложеним волоссям та під звуки оркестри. В чобітках, коротких спідничках, в заплетених косах або з коротко підстриженим волоссям, зарум'янілі від сонця та вітрів — ми, група дівчат, ішли в терен на військово-санітарний вишкіл. У наших наплечниках були матуральні свідоцтва, що їх опісля спалили ми в критичних хвилинах боїв, або зогнили закопані в коробці на якомусь господарстві чи городі.

Нас манили рідні села. Там, серед народу, будуть наші університети. Звідтіля, з самого джерела, зачерпнемо ми правду про життя, або „хоч тінь її розп'яту“. Не дістанеться нам наша мудрість так легко, як іншим: з університетських катедр, готова, провірена умами сторіч. Ми будемо платити за неї високу ціну — ціну молодости, небезпек, утрачених особистих мрій, а часто — ціну життя. Але й зазнаємо ми величних хвилин перемог, хвилин, суджених

пережити тільки нам. Вони грітимуть наші серця — доки будемо жити...

— Дай Боже щастя! — вітали ми працюючих на полі селян. Вони усміхались до нас привітно!

— Дякуєм, дай, Боже, і вам! — Відтак, заслоняючись рукою від сонця, дивились нам услід.

Дай, Боже, і нам... Воно, во-яцьке щастя, дуже придається у нашому дебюті в нове життя.

Прошло пів року. Ніччю, серед сніжної заметілі ми, дві підпільниці, добиваємось до зв'язкової хати в підгірському селі. Там застаємо групу повстанців. Не успіли привітатись, як один з них, високий, поставний, кидається до мене, тисне руки та вигукує: — Марусе, це ти?! Не вірю! Хто б сказав!

Не вірю і я своїм очам, що передо мною Славко, мій однокласник з матурального курсу. У школі він до мене „щось чув“. Я це бачила і безжалісно використовувала. Славко дуже добре вчився. Коли ми мали шкільні задачі з латини, я кликала його в нашу лавку і „відмальовувала“ від нього. А професор чомусь був переконаний, що це Славко відписує, і давав мені кращу оцінку, як йому. Славко хвилювався, а я сміялась. Він носив тоді старий гімназійний мундур, з якого вже давно був виріс, та виглядав смішно, з довгими руками і ногами, наче бузько.

А тепер стоїть передо мною високий, стрункий вояка в однострою, зовсім не схожий на бузька.

— Я ніколи не думав стрінути тебе. — Це Славко.

— Чому ж це так?

— Ти виглядала мені на білоручку. Куди такий в підпілля, — думав я.

— А тебе я мала за „куйона“. Думала, десь тихо влаштувався і сидиш.

Ми було раді нашою стрічею та нашим розчаруванням.

Пізніше ми стрічались випадко-

Орнамент із Бачки в Югославії

НА ФОНД ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ

Грошова збірка, проведена в наших Відділах на листи ЗУАДКомітету, принесла до кінця квітня 1,223.00 дол. Її передано разом із листами ЗУАДКомітету на спільний допомоговий фонд. З того фонду ітиме допомога при відбудові зруйнованих українських сіл Боснії.

Описок жертводавців обіймає:

Окр. Рада СУА в Ньюарку 20 дол., Окр. Рада СУА у Шикаго 39 дол., 9 Відд. — 55 дол., 20 Відд. 45 дол., 22 Відд. — 30 дол., 28 Відд. — 245 дол., 33 Відд. — 110 дол., 36 Відд. — 61 дол., 42 Відд. — 51 дол., 43 Відд. — 57 дол., 48 Відд. — 12 дол., 49 Відд. — 65 дол., 54 Відд. — 45 дол., 57 Відд. — 25 дол., 59 Відд. — 50 дол., 63 Відд. — 40 дол., 69 Відд.

во декілька разів. Часом одержала від нього листа-записку. „Кріпись, весна недалеко“ — писав в одній. А надворі жовтень потискав щойно першими приморозками...

Через два роки, я, в інших околицях, читала в листі від нашого спільного друга: „Славко — Мирон“, надрайоновий пропагандист, згинув лицарськи в бою сотні УПА з польським військом напровесні 1947 року“.

Мої очі зайшли сльозами. Крізь них я бачила чудовий весняний день, ми гуртом вириваємось із Народного Дому і, осяяні щастям, біжимо над Сян. Між нами Славко, у зношеному гімназійному мундурі, з розвіяною білявою чуприною, з блиском в очах...

Вже тоді, Славку, розриви бомб та відгуки гармат заповідали, що наша молодість буде сувора, а в декого з-посеред нас — така дуже коротка.

— 30 дол., 83 Відд. — 66 дол., 88 Відд. — 19 дол., 91 Відд. — 100 дол., 95 Відд. — 25 дол., 98 Відд. — 5 дол. Разом збіркові листи до кінця квітня ц. р. принесли 1,196 дол. Коли дочислити ще пожертви осіб, то разом передано ЗУАДКомітету 1,223 дол.

Прохаємо Відділи, які ще не перевели збірки, надсилати її разом із збірковими листами.

НОВІ ВИДАННЯ

Ганна Черінь: „Вагонетки“, поезії. Шикаго-Нью Йорк, 1969. Із ступним словом і світлиною авторки. Ст. 72.

Перед нами цікавий експеримент: 51 віршів, написаних впродовж недовгої подорожі. У першому п. н. „Надхнення“ авторка описує цю спонуку під видом „великої розбурханої птиці“. І в дальших виблискують перлини почувань чи то під враженням природи, спогаду або зустрічі з людьми. І хоч деякі з них недорівнюють іншим, проте ми вдячні поетесі за цей спалах творчості, що знов впроваджує нас у світ її уяви.

Лариса Мурович: Піонери святої землі, третя збірка, В-во „Світання“, Торонто, 1969. Із вступним словом Івана Овечка. Обкладинка мистця П. Сидоренка. Ст. 64.

Збірка присвячена 75-літтю українських піонерів у Канаді. Тому перша її частина проходить через засвоєння дикого пралісу і тугу за рідною землею. Щойно в другій частині виривають інші мотиви. У цих патріотичних роздумах зустрічаються гарні ліричні взлети. Свое призначення поетка окреслює у віршах „У мандрівці“ і „Джерело сили“.

Микола Верес: В чужинних приплавках. Вибрані поезії. Лондон 1967. Обкладинка Р. Лісовського. Із вступним словом д-ра С. Фостуна.

У розділі „Київські весни“ поет перейшов через свою юність на березі Дніпра й інші країни, куди завела його наша мандрівка. Його мелодійний вірш міг би дати безліч пісень, а їх потребу відчуває наша молодь. У розділах „Полум'яні дороги“ і „Скрижалі історії“ переважає патріотична тематика. Деякі з віршів могли б послужити нам для деклямацій на національних святах.

Л. Б.

ВИСТАВКА ПИСАНОК

Разом із Першим Конкурсом Писанок відбулась виставка їх в Укр. Інституті Америки. Пояснення Виставки було включене у відкриття 12. квітня 1970 р., але відбулось незалежно від Конкурсу. Для виставки послужив зовсім інший матеріал.

Музейний Комітет заплянував показати з нагоди цього Конкурсу писанки з різних частин України. При допомозі нових видань можна тепер легко встановити взори писанок, але не так легко їх відтворити на підставі рисунків чи світлин.

На прохання Музейного Комітету погодилась виконати це писанкарка **Марія Мазур** із Філадельфії. Впродовж одного місяця вона виконала 20 писанок зовсім нової побудови й кольориту. Це вимагало в неї великого зусилля, а навіть винахідливості, коли треба було сполучити одну частину орнаменту з другою. Цю віддану працю п-ні Мазур виконала безкоштовно, як подарунок для нашого Музею. Це великий вклад у пізнання й розгосло української писанки!

Завдяки тому ми побачили на виставці писанки центральних земель, що дуже мало відомі. Чарівні були писанки з далеких країн нашої землі з простими, але давніми символами. Ці писанки ми презняли на прозірки, щоб їх побачив широкий загал.

Коли змінює мешкання, не забудьте повідомити нас про зміну Вашої адреси.

Увага!

Прихильниці нар. мистецтва!

Наш Музей Нар. Творчості СУА в Нью Йорку, що приміщений в Українському Інституті Америки, зберігає скарби нар. мистецтва з усіх частин України. Перегляньте свої сховки, чи немає у Вас виробу нар. мистецтва, що його можна б пожертвувати до Музею! Освідомте своїх приятелів і знайомих про те!

Марія Ржепецька

Референтка нар. мистецтва Гол. Управи

НАШЕ ЖИТТЯ — ЧЕРВЕНЬ, 1970

На актуальні теми

Порівняння між ментальністю

Панелі молодечих Відділів, що відбулись у часі Окружних З'їздів у цьому році, дали нам кілька голосів з-поміж нашого молодого членства. Перший із них появився в ч. 5 Н. Ж., а тепер подаємо далші.

На нас, українських молодих жінок тяжить трудне завдання — зберегти наймолодше покоління в українському дусі. Це особливо важке завдання для молодої людини.

Для нас Європа й європейське виховання — близьке. Від маленьких дітей нам вщиплено певного роду гордість на все українське й європейське. Але ми прийняли також (і то дуже радо) багато форм американського життя. Ми досить вигідно почуваємо себе, як українці в американському середовищі, себто не почуваємось другорядними громадянами. Все ж таки виховна роля, яку сповнили і сповнують батьки, виховники різних організацій та загальна українська громада — залишили своє п'ятно. У співпраці чи співжитті з американцями ми часто сповняємо ролю неофіційного амбасадора України, інформуючи та корегуючи хибно поінформованих приятелів і товаришів.

Наш спосіб життя на кожному кроці відзеркалює свідомість нашої спадщини. Наші ровесниці-американки мають далеко легше завдання. У них традиція сполучена з державними святами, що пригадують різні важливі історичні моменти Америки. Якщо батьки вдома не поінформують дітей про них, то напевне про це навчатся в школі. Для нас навпаки — є святым обов'язком переповідати дітям усе про традиції з далекої України, що її багато з нас не пам'ятає або навіть ніколи не бачило.

Це нашим обов'язком є подбати, щоб український дух був присутній у наших домах. Тому ми переплітаємо вишивку з керамікою, чи картини з українською тематикою з модерним улаштуванням кімнати. У кулінарній ділянці ми також вив'язуємось подібно — переплітаємо українсько-європейську кухню американськими стравами. Хіба то мало труду для молодої

жінки з маленькими дітьми приготувати 12 страв на Свят-Вечір? Але наше виховання, як голос совісти, змушує нас продовжувати цю чудову, хоч складну, традицію.

Ми також свідомі того факту, що від нас залежить майбутнє української Церкви, преси, школи та культурно-громадського життя.

Найбільш важливим нашим завданням — це виховання наших дітей у тому напрямі, щоб виробити в них почуття свідомих одиниць українського роду та щоб вони почувалися до обов'язку продовжувати наші зви-

чай та зберегти нашу громаду від асиміляції в чужому середовищі.

Легко виховати дитину в країні, де рідну мову чути не тільки вдома, але в телевізії, в крамницях чи на вулиці. Значно трудніше виплекати це почування в дитини, що більшу частину дня виставлена на вплив чужої мови.

Ми розуміємо, яке важне для дитини, як для нас, українське товариство. Тому за всяку ціну стараємось, щоб наші діти брали участь в українських світличках, школах і виховних організаціях. Не зважаючи на краще устаткування чи модерніші методи навчання американських шкіл, багато з нас посиляє дітей до українських шкіл із цієї причини.

Наші товаришки-американки цієї проблеми не мають. Вони вибирають школу, яка для них вигідна без огляду на будь-які інші мотиви.

Дуже часто приятельки-американки

Народні строї з Покуття:

Перша зліва — це Ярослава Кобрин у вбранні молодіці із с. Виноград коло Коломиї. Другий стрій молодіці з с. Яблонів моделює Парася Котлярчук. Третій стрій дівчини з с. Винограду зодягнула Іванка Нижник. Строї виведено на Вечорі народнього вбрання у 30-их роках у Львові.

Women in folk costume of the Pokuttya region in Ukraine

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

Чому б ні?

В короткому часі деякий відсоток нашої молоді виїде із задушливих міст на оселі й табори. Радіємо з ними та з їхніми батьками й бажаємо, щоб кожного року їх не число зростало. Чи ж може бути щонебудь більше бажаного, як те, що молодь перебуває кілька тижнів далеко від нервового гамору, далеко від шкідливого впливу вуличної реклами, далеко від нездорової задухи міста — які так швидко впливають на молодь та роблять її передчасно постарілою та кволюю.

Тому вітаємо намагання проведів цих таборів та осель, які намагаються за короткий час, коли молодь під їхньою опікою, дати їй якнайбільше життя у природі та з природою. В більшості це їм вдається. Тому всіляка штучність вражає нас своїм кричущим дисонансом на природньому тлі таборів. Найбільше вражають у таборах нашминковані личка дівчаток. Самі молоденькі, свіжість так і краса б їм, а вона прикрита поволокою пудри і шмінки. Так і хочеться взяти таку дівчинку до по-

ставляють нам питання, чому ми передшкільну дитину виховуємо виключно в українському дусі? Чи не подобається нам Америка? Чи це не спричинить у дитини якийсь комплекс? На це треба дипломатично відповідати, щоб не образити їх — це ж їх країна і їх почування до неї треба зрозуміти. Ми мусимо бути приготувані на всі ці завваги.

Кожна українська родина — це як той острів на океані, облитий ласкавими хвилями, що стараються накрити його. Як важко боротися проти вигідної байдужості, що заохочує нас до асиміляції... Ця країна і все оточення нам не ворожі! Легше противитися ворогові, що нищить і забороняє.

Отже наше врочисте завдання — це зберегти дух спадщини в цій країні, що пливе молоком і медом.

Віра Андрейчик
членка 98 Відділу СУА
у Філадельфії

тічка, змити їй личко, а потому любуватись її молодістю. На жаль, багато з них не доцінює чару своєї молодости, а коли їх спитати чому прикривають лица штучними красилами — відповідають: „А чому б ні? Ми вже так до цього звикли!“

Від тих старших, що вже „вдома звикли“, учаться й ті молодші, які вдома не мали б відваги підмалюватись. Таким способом замість дати можливість личку відпочити на свіжому повітрі, дівчатка вертаються з зіпсованою церою після експериментування з різними препаратами. Тому просимо матерів: зверніть увагу своїм донькам, на потребу свіжого повітря також і для шкіри! А старшим товаришкам порадимо: підкреслена лінія брів, це одна річ, але підтінені очі гарно виглядають у притемненій балевій залі, а не в денному світлі. Те саме відноється до пудри й шмінки. Всі ці препарати не повинні псувати вам таборової свободи!

ПОСТАНОВИ МІЖОКРУЖНОЇ ВИХ. КОНФЕРЕНЦІЇ СУА

Міжокружна Виховна Конференція округ Дітройту й Шикаго, що відбулася в Дітройті 21. лютого 1970 року в присутності Управ Окр. Рад, Екзекутиви СУА, учительок Світличок, учителів і представників Рідної Школи, членок СУА і гостей, заслухавши доповідей і дискусії ухвалила такі постанови:

Заслухавши думок панелісток і дискусії на тему „Підлітки, сучасна проблема батьків і громади“, Конференція стверджує, що:

1. Молодь у віці між 12—15 роком життя з огляду на психічне і фізіологічне дозрівання потребує окремої уваги батьків і виховників, опертої на любові, виrozumінні й доброму прикладові.

2. Конференція стверджує, що батьки є відповідальні за свої діти та є зобов'язані допомогти молодій людині протиставитися злим впливам сучасного оточення, що його вносить

Лариса Мурович

СИЛА ЧАРІВ

Обличчя вмиймо у воді,
Де зір відбилися червінці,
І будем завжди молоді
В життє небесній змінці.

Вдихнім мелодії вітрів
Так глибоко у груди,
Щоб вчути: — О, ваш вільний спів
Ніхто з нас не забуде!

Із збірки „Піонери
святої землі“.

зла преса, лектура, телевізія, алкоголь і наркотики.

3. Конференція рекомендує Окружним Радам та Відділам СУА основувати й провадити виховні семінари та поради, що допомагали б батькам у виховних труднощах.

4. Конференція закликає українських батьків і громаду включитися в акцію Ген. Федерації Жіночих Клубів Америки під назвою „Похід за пристойність у засобах публичної комунікації“.

5. З огляду на можливості позитивного впливу українського середовища на кристалізацію світогляду молоді людини Конференція закликає членство СУА й українську громаду — підтримувати організації молоді; організувати самодіяльні гуртки молоді, товариські клуби, дискусійні гуртки і панелі для молоді і з молоддю — на яких молодь засвоювала б собі ідеалістичний світогляд та етично-моральні принципи.

6. Конференція рекомендує молодечим організаціям перевірити програми й методи праці та пристосувати їх до вимог сучасного життя.

7. Українська родина та українська громада повинні задержати молоде покоління при своїй вірі, Церкві й нації і в тому повинні співпрацювати українська родина, Церква, школа й громадське оточення.

Нова складанка

вирібні ОСВІТА

Українська азбука

Ціна 2.50 дол.

При допомозі складанки-іграшки діти пізнають українську азбуку

Замовляйте:

OSVITA
947 Meetinghouse Rd.
Rydal, Pa. 19046

Галерія Ірини Стецури

Помешкання п-ва Ірини й Романа Стецурів положене у горішній частині Нью Йорку при Централь Парк Вест. Вікна дивляться на молоду зелень Централь Парку. Міститься воно у кам'яниці давнього типу із в'їздом, напевне колись призначеним для повозів та коней. Архітектором був, як пояснює пані Ірина — Sanford White. У таких будинках кімнати високі, а розклад приміщень не типовий. Різні там коридорчики, ниші, алькови, очевидно голь. Правда, перед тим заки тут замешкали теперішні жителі, там виглядало трохи йнакше. П-во Стецури дещо переробили, наприклад знесли стіну між двома великими кімнатами, так що постала одна велика кімната. Оригінально помальовані, а деякі виклеєні папером (папір, до речі, такий, що його можна відклеїти і перенести у друге місце) стіни, та стелі, надають особливого, особистого стилю цьому помешканню. Деякі помисли відважні й оригінальні, як наприклад покриття чорним кольором нефектовних стін чи стелі. Це скриває дефекти, а дає враження глибини. У деяких приміщеннях до взору стін дібрані серветки та рушнички.

Чому пишу стільки про помешкання, коли маю писати про галерію? Бо саме це помешкання на-сунуло п-ні Стецури думку про галерію. Очевидно не тільки помешкання, але теж звідомлення в американській пресі про приватні галерії т. зв. Home Art Gallery.

Не без значення очевидно і те, що п-во Стецури приятелюють із мистцями, а теж співдіють із т. зв. Нью Йоркською групою письменників та мистців. Все це разом стало поштовхом до створення цієї галерії.

Пані Ірина впродовж свого молодого життя завжди була дуже активна. Почалося від живої діяльності у Пласті, де займала різні пости. Була Краєвою Команданткою Пластунок, а на ювілейній зустрічі, що відбувалася у 1962 була команданткою усіх жіночих таборів, в яких брало участь понад 2000 пластунок. Цю активну по-ставу заховала вона і поза Пластом. Співпрацювала як адміністраційний керівник у Новому Театрі, коли там приготувляли виставу Камінного Господаря. Успіхи цього спектаклю, що його повторювано у восьми містах, поза Нью Йорком, треба завдячувати не

П-ні Ірина Стецура відкрила мистецьку галерію в Нью Йорку

Mrs. Irene Stecura opened an Art Gallery in New York City

тільки артистичній підготовці, але й організації, в якій п-ні Ірина брала керівну участь. Цей театр виставляв теж „Голод“ Бойчука. Співдіяла теж п-ні Ірина з Гурком, відомим підприємством, що влаштовує виступи найславніших артистів як ось під час приїзду Белли Руденко. Гурок хотів був досягнути українську публіку і, як показалося, зовсім не був зорієнтований, як цієї дороги шукати. Тут помагала йому п-ні Ірина. Розказуючи про це робить вона цікаве зауваження, що нашу публіку далеко легше притягнути до більшої гарної залі ніж до примітивного льокалю.

Ця енергія та організаційні здібності якраз найшли своє чергове примінення в організуванні галерії.

Властиве звання п. Ірини — музикологія і тут вона має ступінь магістра. Але фактично виконує вона працю посередника купна та продажі нерухомостей і має управління самостійного брокера. Якраз займаючися тим ділом — на-трапила вона на це помешкання у кооперативному домі і тут властиво прапочаток галерії. Її відкриття відбулося 19 квітня ц.р. Цього дня через помешкання-галерію перейшло понад 200 гостей, які не тільки оглядали картини, але провели час на зустрічах із знайомими та товариських гутірках.

— Наша публіка, стверджує п-ні Ірина — любить імпрези, по-

У приміщенні галерії знаходить місце 50—60 картин

The Irene Stecura Gallery at 285 Central Park West shows outstanding Ukrainian painters

в'язані із товариським життям, чи краще сказати, такі, що мають характер товариської імпрези і це напевне причинилося до такої численної участі відвідувачів. Поза днем відкриття відвідувати галерію можна за телефонічним домовленням.

Оригінальні запрошення — де обкладинка говорить про галерію, а рухомі картки внутрі, про окремих мистців та їх твори, напевне теж притягнули публіку. Під час відкриття можна було побачити твори Слави Геруляк, Якова Гніздовського, Аркадії Оленської-Петришин, та Юрія Соловія.

Інша річ розмістити картини чи скульптури у призначеній для цього виставовій залі, де люди приходять, оглядають і відходять, а зовсім інша справа — розмістити картини у помешканні так, щоб вони виглядали корисно, але щоб можна серед них нащодень жити. Справді, прошу собі уявити своє помешкання, а в ньому понад 60 картин — менших, більших і дуже великих. А ще є картини свої власні, яких теж не хочемо зрідкитися, хочемо на них дивитися. Треба признати, що п-во Стецури вив'язалися із цього завдання дуже зручно. Власні картини знайшли місце в особистих кімнатах, а такі величезні картини як Розп'яття й Астронавти — Юрія Соловія найшлися на просторих стінах столової кімнати, якої одиноке устаткування — це довгий стіл та дванадцять крісел.

Спеціально приспособлене освітлення підносить, підкреслює якості картин, а все це треба було випробувати і достосувати до кожної картини. Пані Ірина розказує, що вранці світло, яке падає через вікна, дає знамените освітлення, не гірше від електричного увечері. Я приходжу якраз у сумерку, коли світло не зовсім корисне, але серед цікавої розмови час скоро пройшов так, що я побачила освітлені картини у їх повній красі.

Між 56 членами кооперативи, мешканцями будинку, є цікаві люди, малярі, редактори, колекціонери. Якраз запросила їх пані Ірина на зустріч у своїй галерії. Треба думати, що це дуже щаслива думка і добра дорога для того, щоб

показати чужинцям твори наших мистців та їх до них наблизити.

Ще на кінець про пляни на майбутнє.

Пані Ірина так заохочена своєю новою діяльністю, що помімо своєї музичної освіти, хоче студіювати мистецтво.

На осінь приготує п-ні Ірина нову збірку картин та скульптур. Крім цих мистців, що їх вибрала тепер після власних уподобань, а теж серед своїх друзів-мистців та за їх порадою, буде можна побачити інші їхні твори та праці інших мистців. Яких? Це покищо таємниця — будьмо зацікавлені. Так як це п-во Стецури сказали, відкриття, отримане із товариською зустріччю, напевне буде неменш успішніше від першого.

Уляна Любович

Новинки з Централі

Дня 16. травня 1970 Окружна Рада США в Шикаго провела Конференцію Культ. Освітніх Референток. Доповідь на тему „Засяг праці культ. освітньої референтки виголосила п-ні Наталія Чапленко, культ. освітня референтка Гол. Управи. Після того відбувся панель на тему можливостей культ. освітньої праці в Окрузі. Ним провела п-ні Галина В'юн, культ. освітня референтка Окр. Ради а панелістками були — д-р Л. Кодельська, В. Яворська, А. Білинська. Під час вечері п-ні Софія Крупка, містогорова Гол. Управи, подала перелік Конкурсів на Обрядову Сценку, що його проголосила Гол. Управа у 1968 р.

Дня 30. квітня 1970 р. закінчився реченець Конкурсу на ікону св. Ольги, проголошений Гол. Управою США. Наспіло 12 картин від різних мисткинь. Дня 27. травня пп. Стефанія Пушкар, голова Централі, і Лідія Бурачинська, заступниця, відвідали мистця Антона Малюцу у шпиталі, де він перебував, щоб обговорити з ним напрямні Конкурсу. Мистець Малюца, голова Жюрі, висловився прихильно про надіслані праці. Засідання Жюрі відбудеться незабаром.

Дня 6. червня 1970 р. п-ні Лідія Бурачинська, містогорова Центра-

лі, відвідала 93 Відділ США у Гартфорді, Конн. Темою нарад були організаційні справи, що виринули у зв'язку з заснованням нової Окр. Ради на півн. Сході. Народа пробігла оживлено і виявила різні труднощі, що їм треба буде зарадити.

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

У міжчасі наспіли нові пожертви для Музею Нар. Творчості США, що приміщений в Укр. Інституті Америки в Нью Йорку.

П-ні Наталія Чапленко подарувала рушник із Здолбунова, вишиваний чорно-червоним хрестиковим узором із 1930 р.

П-ні Ірина Левицька пожертвувала для Музею Альбом акварель і лінограв'юр Олени Кульчицької.

П-ні Зеня Черник подарувала гуцульську керамічну попелничку виробу Цвілика.

Щира дяка за те!

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ БРАЗИЛІЇ

Дівчатка, що мешкають в Інституті св. Ольги в Прудентополі і ходять до міських шкіл, хотіли б досягнути якоесь звання. Управа Інституту старається це їм дати, особливо тим здібнішим. І тому підтримує своїх вихованок на вищих студіях. Так використала стипендії, уфундовані Відділами США. Стипендію 101 Відділу США з Шикаго дістала Ольга Галицька, а 68 Відділу з Сиракоз Юлія Слобода. Обидві записані на вищі студії домашнього господарства в університеті в Пелотас. По закінченні вони можуть вчителювати або працювати, як фахівці по шпиталях чи санаторіях.

УКРАЇНСЬКІ ГОСПОДИНІ! УВАГА!

Підготовляємо до друку книжку

ЗЕНОВІІ ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Українські страви

Давні приписи з Галичини.

Книжка розміру около 300 ст. обійматиме всі ділянки куховарення.

Коштує в твердій обгортці 7 доларів разом із пересилкою.

Замовлення і гроші слати до Адміністрації Нашого Життя

НАШІ СВІТЛИЧКИ

БД

Редагує Виховна Референтура СУА

Вакації і зв'язані з тим виховні завдання

У Нашому Житті за лютий ц.р. на ст. 2 було подано про виховні осяги СУА. Різні Відділи СУА в різний спосіб провадять виховну діяльність. Одні посвячують час підліткам, інші працюють із молодечими організаціями, деякі провадять чи тільки співпрацюють зі школами українознавства, а ще інші ведуть Дитячі Світлички.

П'ятнадцять (у числі, що згадую — не подано ще Світлички 81 Відділу) Світличок СУА, що ми їх ведемо, не охоплює всієї дітвори, до якої членки СУА мають відношення, та не виповнює нашого зобов'язання відносно Дитячих Світличок, що ми взяли на себе у Постановках між Шкільною Радою УККА, та Виховною Референтурою СУА у 1965 р. Багато пишеться у нас на тему виховання. Багато виносимо ухвал у тій справі, та чомусь властиво стоїми на місці. Число Світличок, проваджених СУА, є у дуже слабому відношенні до числа Відділів СУА. Де є причина лиха? По переведенні двох Виховних Конференцій СУА, з котрих одна була присвячена виключно дошкільному вихованню, можу отверто сказати, що ми замало активізуємо себе в тій справі. Замале розуміння має серед нас справа Дитячих Світличок. Не тільки серед батьків, але й серед цілої громади. Мусимо собі це отверто сказати, а освідомивши корінь зла — старатися направити це. Без організації, та поставлення Світличок на відповідні рівні, ми не можемо творити українського середовища, такого потрібного у вихованні нашої молоді.

Світлички — це основна клітина української виховної системи. Писалось вже багато просте, що все чим людина є, чим вона живе у пізнішому житті, все, що для неї має вартість, вона засвоює у віці дошкільця. Важливість Дитячих Світличок, якщо йде про збереження нашої самобутності є засаднича. І тій праці СУА, як організація ма-

терів, повинна присвятити якнайбільше уваги. Де є матері, там є діти. Де є добра воля і зрозуміння справи, там немає неможливого у переведенні наміченого. Йдеться про наші власні діти. І тому час вакацій мусимо використати в тому напрямку. Час вакацій є дуже пригожий до того. Виїжджаючи на недільний відпочинок, маємо нагоду зустрічі з іншими, та у балачці переговорювати деякі справи-проблеми. Використаймо той час на заінтересування матерів, що мають дітей у дошкільному віці, важливістю виховання дитини в ріднім середовищі від наймолодших літ. З нагоди т. зв. пікніків можна улажувати Дитячі Зустрічі — забави. Для розвитку дитини, зустріч із ровесниками, та забава з ними на вільному воздусі є кінечна. Діти потребують свого середовища. Як улажувати Дитячі Зустрічі, ми розіслали всім Відділам.

Писати на ті теми є мені тяжко. Бо тут ідеться про рідну дитину, про яку рідна мати сама повинна дбати й шукати способу якнайкраще її виховати. Бо вона єдина може те зробити, та від того обов'язку матер ніхто не звільнить.

На сторінці „Наші Світлички“ ми просили висловлювати свої думки відносно організації та провадження Дитячих Світличок. Відгук на те малий. А тим часом нам приходиться жити серед обставин, де що раз більше зарисовується непорозуміння між генераціями з фатальними наслідками. Непогамовані виступи молоді, які стараються валити все, що старі батьки поставили, заставляє нас думати, що буде з тими дітьми, які тепер мають 3-5 літ. Яке їх відношення буде до рідних батьків? Нині вже читаємо голоси нашої молоді, що критикують нас, батьків, за те, що вони не мають того відношення до України, якого від них вимагає життя і умови, серед яких їм приходиться жити. Що скажуть нам наші діти за десять літ? Тому

звертаюся до виховних референток СУА, застановитися над тими проблемами, використати вакаційний час, який триває майже три місяці, на приготування організації Дитячих Світличок, в яких дитина від ранної молодости буде плекати вартості, що стануть підставою її будучого життя.

Олена Климишин

Куток учительки

Проблеми, зв'язані з веденням Світличок СУА, турбують матерів. Головне, коли йде про їх істоту — збереження українства. З тим зв'язана справа вживання англійської мови та припинання чи не припинання дітей до Світлички, що не знають української мови. Та проблема є часто дискутована на Виховних Конференціях. Анастасія Смеречинська, що має велику практику у веденні Світлички, відповіла на це питання в Нашому Житті 1/70 негативно, пропонуючи для дітей, що не знають української мови, окремі двомовні Світлички. Користаючи з того, що до нас прийшов лист у цій справі, поміщуємо його в цілості:

Приймати чи не приймати дітей англійського походження до Світлички — це складне питання і на нього не може бути одної відповіді, лиш декілька. Бо ж це в першу чергу залежить від наставлення батьків дитини. Адже вони хочуть, щоб їхня дитина перебувала в українському оточенні! Та чи одне з батьків зможе втримати розвиток українського словника і мови у дитини вдома? Якщо одне з батьків говорить українською мовою і подбає про розвиток мови вдома, таких дітей особливо слід приймати до Світлички, а я переконана, що і вчителька, і дитина переборе перші тяжкі кроки праці в Світличці.

В. С.

Я дуже вдоволена, що наші питання були актуальні, що приходять відповіді на них, та прошу дуже матерів і вчительок Світличок — ділитись із нами своїм досвідом, знанням та проблемами, що є зв'язані з веденням Світличок. Тепер є актуальне питання: Чи творити англійські Світлички для дітей, що не знають української мови? Розуміється, що треба в їх програму вплітати українські пісні, вірші тощо, щоб діти виучували в той спосіб українську мову. О. К.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ГАЛИНА ЗАХАРЯСЕВИЧ-ЛИПА

Недавно тому передісталась сюди вістка з Рідного Краю, що там відійшла у вічність — по довгій і важкій недужі — **Галина Липа** з роду Захарясевиців. Її пам'ятає наш мистецький світ, як талановиту мисткиню і вчительку рисун-

Бл. п. Галина Липа
Ukrainian painter Halyna Lyba
died in 1968 in Lviv, Ukraine

ків. Також відома вона, як дружина д-ра Юрія Липи, талановитого поета і публіциста.

Галина Захарясевиц народилася у 1910 р. в с. Рахиня, пов. Долина. Середню освіту закінчила в гімназії СС. Василянок у Львові у 1928 р. Мистецькі студії розпочала у Львові на політехніці, а коли цей відділ розв'язали, виїхала до Відня, де в 1937 р. закінчила відому Мистецько-Промислову Школу, що її колись перейшла Олена Кульчицька. Рівночасно студювала в консерваторії гри на фортепіані. Почала вчити рисунків і малювання у гімназії СС Василянок, але незабаром покинула це, коли виїхала заміж за д-ра Юрія Липу. Молоде подружжя жило у Варшаві, і Господь Бог поблагословив їх двома донечками. У часі війни вони повернулись на рідну землю, до Яворова, де Галина Липа навчала

рисунків в одній із місцевих шкіл. Незабаром зустрів її важкий удар долі, коли д-р Юрій Липа загинув при лікуванні повстанців. Життя вдови з двома дітьми було нелегке. Однак педагогічний хист і мистецький талант промощували їй дорогу.

Маємо відомості, що Галина Захарясевиц-Липа вже в 1948 р. влаштувала виставку своїх творів. Вже тоді спрямувала свою увагу на картини з народного побуту. У центрі їх стояла Гуцульщина, яку вона змалювала різноманітною технікою. Це вміння — орудувати різним матеріалом, придбане у Відні, вона ще вдосконалила. Виконувала декорації для театру, малювала на тканинах технікою батіку. У 1968 р., вже важко хвора, влаштувала ретроспективну виставку своїх творів.

Тут вона показала цикл ілюстрацій до „Лісової пісні“ Лесі Українки, до „Каменярів“ Івана Франка, ескізи до картини „Б. Хмельницький під Львовом“, „Олекса Довбуш“. Цікаві були її ілюстрації народних пісень, що зраджують не тільки мистецьку, але й музичну культуру. Після Гуцульщини вона опрацювала Яворівщину у жанрових образах.

Для нас найцінніше в цієї мисткині її увага і розуміння для народного мистецтва нашого народу. Вона вміла оживляти й переносити його у міський побут і велика шкода, що бракувало їй до того відповідних умовин. Співпрацювала з музеями Львова і між них розділила свою мистецьку спадщину. Добре, що хоч там залишився слід цієї цінної мистецької індивідуальності.

Л. Б.

**
*

Зі Львова наспіла сумна вістка, що там 22. лютого 1970 відійшла у вічність у 81-му році життя

бл.п. Іванна Левицька

Вона була талановитою вчителькою, що вміла притягати до себе серце молоді. Вчителювала в с. Пукові, пов. Рогатин і в Городку к. Львова. Як рідна сестра сл. п. Ольги Басараб вона повила заходи для вияснення її мученичої смерті і внаслідок того була звільнена з учительської праці. Довгі роки

завідувала Дівочою Ремісничою Бурсою у Львові і багато дівчато-ремісничок завдячують їй свою високу національну свідомість.

Останні роки життя прожила у Львові, де опікувалась могилою своєї славної сестри.

Ред. Колегія Нашого Життя

НЮАРК, Н. ДЖ.

На невідкличний Божий приказ відійшла у вічність довголітня членка нашого Відділу **Марта з Вересюків Зелінська**. Народилася в скалатському повіті в родині свідомих батьків, приїхала до Америки молодістю дівчиною в 1914 р. Зразу включилася в громадську працю, як членка церковних і світських організацій м. Ньюарку. Наложала до Америк Червоного Хреста, Укр. Допомогового К-ту, Союзу Українок Америки й інших. По 2. світовій війні, коли почали приїжджати до ЗСА скитальці, не жаліла ні часу, ні грошей, щоб їм допомогти.

В часі похорону, на який зібралася численна громада, гарно попрощала Покійну п-ні С. Карапінка, голова Відділу, а на поминках згадала її теплим словом п-ні О. Тарнавська, для якої Покійна була великою приятелькою. На заклик п-ні Ф. Дорошенко присутні зібрали 70 дол., з того 45 дол. на журнал Наше Життя, що його Покійна дуже любила, а 25 дол. на потреби сусп. опіки при Відділі.

Прощаємо Тебе, дорога наша членко! Нехай Господь Бог обдарує Тебе своєю, ласкою, а в наших серцях Ти будеш жити вічно. Земля Тобі пером!

Управа 28 Відділу США
Ньюарк-Ірвінгтон

ЗБІРКА ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ

Найбільші збіркові листи надіслали до тепер 33 Відділ ім. Лесі Українки з Клівленду, що провів збірку під церквою на „Лисанку дітям у Югославії“ в сумі 310 дол. Про використання її незабаром повідомимо наше членство.

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

Вісті з Централі

Вже закінчуємо наш діловий рік останніми ширшими сходами перед вакаціями. Просяємось із нашим членством, щоб відпочати серед природи. Та і в вакаційному часі не забуваймо нашої організації. Це найкраща нагода приєднати членок або передплатницю Нашого Життя! Щастя Боже!

Червень — це другий місяць нар. мистецтва в нашій організації. Знаємо його силу і його вплив на нашу душу. Тому розійдімось цього року з постановою — придбати чи виконати якусь річ для нашого Музею. Це може бути давній виріб нар. мистецтва, що його вдасться знайти у наших скринях. Або може бути взірник узорів однієї околиці, що його виконаємо для Музею.

З радістю подаємо до відома, що при 59 Відділі СУА у Балтиморі створилася Секція молодого жіноцтва. Така Секція — це найкраща дорога до пізнання напрямних і методів праці в нашій організації. Вітаємо голову п-ні Траску і бажаємо сил і успіхів у праці!

Ми розіслали податкові формуляри для не-прибуткових організацій, що обов'язують нашу Відділи. Сподіємось, що всі вже вповнили їх і надіслали до централі податкового уряду у Філадельфії. Хоч вповнення формулярів нескладне, проте воно вимагає дуже точного ведення касової книги. Щоб не осягнути, будуть в наших Округах проведені окремі зустрічі для голів і касієрок Відділів.

Закінчуючи діловодство 1. півріччя 1970 р., радимо Відділам влатити хоч частину належності за 1970 р. Найкраще врівняти наперед обов'язкові фонди, а Фонд Централі по 1.65 дол. від членки залишити на осінь.

ЛЕКЦІЯ НА ДЕНЬ МАТЕРІ

У серії лекцій для Дитячих Світличок, що їх зладила на запрошення виховної референтури Централі СУА п-ні Анастасія Смеречинська, появилася нова тема. Це є лекція на День Матері, що її дістали завчасу вчительки Дитячих Світличок.

Округа Клівленду цього року подає своїх новоприєднаних членок у червні. Радіємо цим приростом нашого членства і вітаємо їх у наших рядах!

12 ВІДДІЛ СУА, КЛІВЛЕНД:

Д-р Дарія Дубас
Едітія Морозинська
Оксана Рошецька
Марія Сиваник

31 ВІДДІЛ СУА, ТОЛІДО:

Любомира Йолдас
Марія Мельник

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

У ПАМ'ЯТЬ нашої дорогої покійної членки бл. п. Марії Онуфрій жертуємо 25 дол. на ювілейний Пресовий Фонд Н. Ж.

17 Відділ СУА ім. Олени Теліги
Маямі, Флоріда

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Володимира Федоровича, тестя нашої членки п-ні Оксани Федорович складаємо 5 дол. на Пресовий Фонд Н. Ж.

68 Відділ СУА, Сиракюзі, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу моєї дорогої і незабутньої матері в третю річницю її смерті складаю 5 дол. на Фонд П'ятсот, а 5 до. на Фонд Бабусі Марія Матвійків

голова 54 Відділу СУА
у Вільмінгтоні, Дел.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марти Зелінської складаю 5 дол. на Пресовий Фонд Н. Ж.

Оксана Тарнавська, Ньюарк, Н. Дж.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу мого чоловіка бл. п. Степана Хом'яка складаю 10 дол. на Пресовий Фонд Н. Ж.

Агафія Хом'як, Дітройт, Миш.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Змрочок-Кутової складаємо 20 дол. на Фонд Наглої Потреби

Володимир і Люба Палашевські
з родиною

Беверлі Гилс, Каліфорнія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Степана Максимовича складаємо на Фонд Укр. Церкви в Потребі 20 дол., а дорогій пані Ромі та синам Олесеві й Славкові складаємо вираз щирого співчуття

Е. Ю. Тарнавські, Клівленд

В ПАМ'ЯТЬ чоловіка бл. п. Симеона Боднара складаю 25 дол. на Пресовий Фонд Н. Ж.

Павлина Боднар, Дітройт

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу незабутньої бл. п. Ніни Гавриловни Біляєвої, матері Наталі Баланчук із Шикаго, передплатниці Н. Ж., складаю 3 дол. на Пресовий Фонд Н. Ж.

Лідія Петрушевська
Канберра, Австралія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на незабутні могили Віри Миколаївни Росінської й Олени Володимирівни Чехівської складаю 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

Люба Луцька, Торонто

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Антоніни Приплись складаю 20 дол. на Фонд Мати й Дитина

Іванна Джус

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Василя Сокологорського, чоловіка моєї приятельки Софії, референтки сусп. опіки при Окр. Раді в Шикаго, складаю 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

Наталія Каменецька
Стоктон, Каліф.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу бл. п. Ольги з Липанських Вовк, яка самітною відійшла у вічність 7. березня ц. р. на рідній землі, складають 20 дол. на Фонд Бабусі

Ярема Ткачук з дружиною
Марусею

Калина Миколенко з чоловіком — внуки

Грицунь і Данко, правнуки

Перший Конкурс Писанок

Музейний Комітет США під проводом п-ні Марії Ржепецької дав цього року цінну ініціативу — проголошення Конкурсу на українську писанку. Наміром Комітету було заохотити писанкарок до поглиблення їх роботи. Тому визначено нагороди за справжню народню писанку, за новітню писанку, оперту на народніх мотивах і за самостійну композицію в ділянці української писанки.

На цей заклик живо відгукнулися писанкарі зі сходу Америки. Незабаром зібрано повище 100 писанок від 21 учасниць. Усі вони проживають на сході ЗСА, а тільки по одній відгукнулись із стейтів Мишиген і Огайо, а навіть із Канади.

Дня 12. квітня ц. р. відбулось відкриття Конкурсу у вестибюлі Українського Інституту Америки, де Музей Нар. Творчости приміщується. В окленій габлятці були приміщені твори 18 писанкарів (3 писанкарки надіслали їх пізніше). Перебіг відкриття вже був зреферований у нашому журналі.

Дня 10. травня ц. р. зійшлися членки Жюрі для розгляду надісланого. Це були пп. Іза Боярська, Лідія Бурачинська і проф. Дам'ян Горняткевич, що із знанням і увагою переглянули всі писанки. Для тієї цілі їх виложено на довгому столі у залі засідань Інституту.

Згідно з засадами Конкурсу, Жюрі розглянулось найперше за справжньою народньою писанкою. вияви-

лось, що таких майже не було серед надісланих писанок. Видно, що діючі наші писанкарки вже не пам'ятають її засад. А це власне та проста в своєму заложенні, але яка багата в символіку народня орнаментика, що робить писанку тим, чим вона є. Такої справжньої сільської писанки тут бракувало. Та ні, — ось вона знайшлася!

Були два її зразки. Писанкарка з Жовківщини п-ні Марія Гаврих (недавно тому закінчила 80 літ) дала таку простеньку писанку із свого рідного села. І молода уроженка Америки п-на Діана Тима зладила шкрябану писанку з Турчанщини за вказівками свого дідуся п. Теодора Грицька з Ембрідж, Па.

Новітніх писанок, опертих на народніх мотивах, було дуже багато. Переважна більшість їх опирається на писанках із якоїсь околиці, але з меншим чи більшим додатком свого власного уподобання. Цей власний підхід писанкарки не раз може бути влучний, якщо у неї розвинений смак і відчуття народнього орнаменту. Тоді вона тією чи іншою рисою підкреслює орнамент чи кольор цієї околиці, а краща техніка теперішнього писання лиш удосконалює це. Але коли в писанкарки немає цих прикмет, тоді її твори — це лиш бездушні цяцьки, хоч із досконало введеним, але не раз і спотвореним орнаментом. Так працює тепер багато писанкарок. Взагалі можна зауважити тягу до дріб-

ного, прецизно введеного орнаменту, до яркого кольориту і лискучого полиску писанок. А дуже мало зрозуміння для традиційного поділу, мотивів і кольориту, що надають писанці її справжній вигляд.

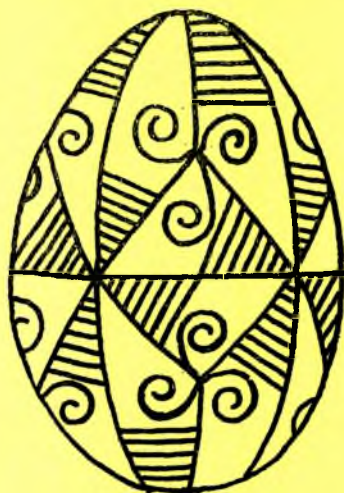
Та все ж у цій великій кількості новітніх писанок знайшлося кілька, що творили справжнє відкриття. Вони бо піднесли вираз цієї писанки, ушляхетнили її. Це був ряд писанок із Сх. Поділля, що їх виконала п-на Оксана Вікул і три писанки з Гуцульщини у виконанні п-ні Е. Кушнірчук.

За індивідуальними композиціями на писанковій темі довелося довго шукати. Мало хто зважається на те. Бо тут треба мати — окрім досконалого знання писанкової техніки — також знання нар. орнаменту взагалі й індивідуальний мистецький підхід. Свого часу Оксана Лятуринська дуже успішно експериментувала у писанковому орнаменті й досягала незвичайних ефектів у своїх композиціях.

Тут відважилась на те тільки п-ні Таня Осадца. Серед її 6 писанок деякі стояли на межі власних композицій і писанок, опертих на народніх мотивах. Та одній із них, а саме композиції з самих чорно-білих клинців Жюрі признало самостійний підхід.

Серед великої кількості новітніх писанок було багато цінних творів. Жюрі докладно розглядало їх прикмети та прямування. Звернула на себе увагу Розалія Захарченко своїми композиціями на обгортці)

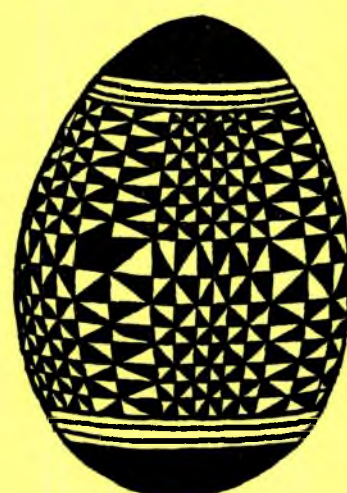
Писанки, нагороджені на Першому Конкурсі у Нью Йорку:
Easter eggs which won prizes at the First UNWLA Contest in New York City

Писанка з Жовківщини

Писанка із Сх. Поділля

Писанка „клинці“

Три громадській роботі

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Показ обрядового печива

Дня 8. березня 1970 р. відбулась заходами Культ.-Освітн. Комісії СУА та з допомогою Окр. Ради нарада культ.-освітніх референток і запрошених гостей для обговорення нашого обрядового печива. Подібна зустріч уже відбулася 16. листопада 1969 р. у Філядельфії. З певними змінами в програмі вона була проведена повніше й тому її тут реферуємо.

Нараду відкрила п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради, вітаючи численних присутніх, що щертв виповнили залю. Провід наради обняла п-ні Лідія Бурачинська, містоголова Централі. Пояснивши перебіг програми, вона покликала до доповіді про обрядове печиво п-ні Ірину Кашубинську, госп.

Книш із Дніпропетровщини

Among Ukrainian traditional pastry the "knysh" is one of the oldest kind

референтку Гол. Управи. Це вже було зрефероване в лютневому числі нашого журналу.

По доповіді приступлено до пояснення виставленого печива. У центрі уваги стояв весільний коровай із с. Гораець, пов. Любачів у Галичині. Його спекла п-ні Марія Демидчук, пресова референтка Окр. Ради. Виконаний із темної муки він нагадував хліб, але цікаві везерунки на його верхні та й вінок із барвінку, яким він був прикрашений, надавали йому святочного вигляду. П-ні Демидчук пояснила всі обрядові функції, пов'язані з тим. Аж дивно, як це збереглося в її пам'яті такі довгі роки!

Слідувало даліше печиво. Зкраю стояв дивень і шишки з Полтавщини, що їх виконала п-ні Марія Білецька на попередній показ у Філядельфії. Потім три колачі, як їх пекли на Бу-

ковині з нагоди Різдва, у виконанні п-ні Ірини Кашубинської. А звкінці гарно сформований книш із Дніпропетровщини, що його спекла на цей показ п-ні Віра Драч, членка Управи Об'єднання Українських Православних Сестрицтв.

Слідувала невелика перерва між виступами, що була виповнена звуковими враженнями. Співочий ансамбль Окр. Ради під проводом п-ні Лідії Котлярчук відспівав низку пісень Дівич-Вечора. Дібрані голоси відтворили напричуд гарно їх тужливий тон. Джерелом послужив їм збірник Укр. Нар. Мелодії З. Лиська, а деякі відтворила з пам'яті п-ні Марія Стефанишин, членка ансамблю. Її пісні походили з с. Пуків коло Рогатина.

У другій частині Вечора був передбачений інший показ. Об'єднання Українських Православних Сестрицтв погодилося висвітлити прозирки обрядового печива, що їх зуміло зладити із різних частин України. Цей показ пояснювала п-ні Віра Драч. Присутні побачили на численних прозірках різного роду паски, колачі, короваї, дивні, перепійці, паляниці й книші. Було також дрібне печиво, як жайворонки чи шишки. Показом керувала п-ні Олександра Селепина, голова Об'єднання. З нього побачили присутні те велике багатство обрядового печива, що ним пишається наш народ.

У дискусії, що слідувала, були голоси, які вимагали опрацьовання і видання друком книжки про обрядове печиво. П-ні Марія Бачинська-Донцов доповнила весільні звичаї своїми спогадами. Присутні підтримали думку влаштування таких обрядових студійних вечорів, що дають погляд на нашу традицію.

Присутня

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Окружний З'їзд СУА

50 делегаток від 17 Відділів СУА Філядельфійської Округи, представниці Управи СУА, члени Управи Окр. Ради СУА і гості зійшлися 8. лютого 1970 р. після Богослужб на річному з'їзді Окружної Ради СУА.

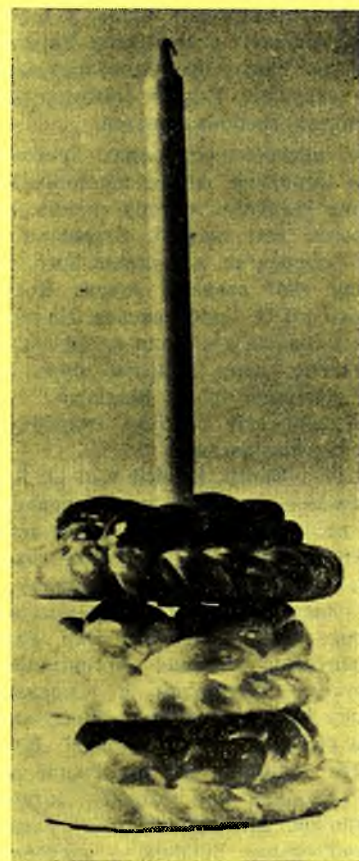
Очолола з'їзд президія в складі: п-ні Стефанія Пушкар — голова, п-ні

А. Зуб — секретарка, пп. О. Грабовенська й Ір. Пеленська-Пасіка — члени.

Голова Стефанія Пушкар від цілого серця привітала присутніх, як активних членок СУА, що бажають віддати свій час і працю громаді. Відзначила, що переживаємо особливо важливий час, бо тепер понад усі обов'язки Відділів маємо подати допомогу нашим братам і сестрам поза цією країною і Церкві в Потребі.

Обрано три комісії: верифікаційну, яку очолила п-ні Л. Дяченко, номінаційну — п-ні А. Богачевська, ухвал — п-ні Г. Царинник.

Голова Окружної Ради СУА п-ні Наталя Лопатинська подала докладний звіт про рік праці Окружної Ради в цілому і своєї, як голови. Вона віддала всі Відділи, бувала на їх численних імпрезах, була в постійному зв'язку з Управами і референтками Відділів. Ствердила, що Відділи СУА виконують велику працю, влаштовуючи місячні сходини, імпрези, подаючи моральну й матеріальну допо-

Різдвяний колач із Буковини
In the Bukovina region "kolach"
is served at Christmas time

ЗБІРКА НА ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Збірка на Фонд Наглої Потреби, проголошена восени 1969 р., була проведена Окружними Радами США. Вислід її був над сподівання добрий — Відділи США гарно попрацювали. Тепер Окр. Рада США в Дітройті подала нам вислід цієї збірки.

І так збрали — 5 Відділ 25 дол., 23 Відділ 132 дол., 37 Відділ 41 дол., 56 Відділ 114.48 дол., 63 Відділ 204.83 дол., 81 Відділ 135.76 дол., 81а Відділ 24.65 дол., 96 Відділ 159 дол. Окрім того проведено збірку на Діброві, що дала 132.37 дол., а збірка під церквою св. Андрея 73.40 дол. Наспіли пожертви від Сестрицтва за ініціативою п-ні Т. Стельмах у сумі 50 дол. і від п-ні Дібровки, членки Сестрицтва 50 дол. На листу ч. 6 вплачено 5 дол. Разом збірковою акцією принесла 1,149.49 дол.

могу своїм членкам і громаді, підтримуючи громадські й загально-національні акції. Систематичну, наполегливу працю ведуть ті Відділи, що мають Дитячі Світлички (Філадельфія, Трентон, Вашингтон). Відділ у Бетлегемі заснував і веде Школу Українознавства. Багато праці довелось вкласти Окружній Раді в минулорічний Фестиваль Національностей.

На цьогорічних зборах зроблено один загальний звіт на підставі надісланих Відділами звітних листків. Виготовила звіт п-ні М. Євсевська — орг. референтка, а зачитала його, додавши свої завваги, голова Контр. Комісії п-і О. Грабовенська. На жаль, не всі Відділи прислали звітні листки своєчасно, тому можливо було подати підсумки про 12 Відділів.

Касовий звіт зробила скарбничка п-ні Є. Новаківська.

Голова Контр. Комісії п-ні О. Грабовенська у своєму звіті ствердила, що касова книга й усе діловодство ведене акуратно. Подякувала голові Окр. Ради і всім членкам за працю.

У виступах делегатки відзначали широке поле діяльності Окр. Ради, порушували питання організаційні, допомоги потерпілим у Югославії, справу імпрез Окр. Ради. Висловлювали бажання мати в журналі „Наше Життя“ сторінку для суспільної опіки. Говорили про потребу Дитячих Світличок. Молоді жінки — членки новостворених Відділів — висловлювали побажання мати сторінку в журналі Наше Життя для молодого членства українською й англійською мо-

вами. Пропонували вистави лялькового театру показувати в американських садочках, перекавши п'єски на англійську мову. Підкресливали, що вони свідомі своєї ролі жінки-амбасадорки, свідомі свого обов'язку виховати дітей в українському дусі. Хотять співпрацювати з усіма організаціями, не даючи переваги політичним групам чи Церквам. Хотять ширити показ української культури, не обмежуючись тільки вишивкою та керамікою. А також хотять підвищувати свій рівень, улаштовуючи доповіді з літератури, мистецтва тощо.

Після спільного обіду відбувся панель молодечих Відділів на тему „Проблематика молодечих Відділів США“. Це було докладно зрефероване в попередньому числі.

Присутні були захоплені доповідями і працею молодих членок США, вдоволені, що є кому перейняти ідеї й діяльності США на майбутнє. Пропонували, щоб усі доповіді були надруковані в журналі „Наше Життя“.

На внесення голови Контр. Комісії п-ні О. Грабовенської З'їзд одноголосно схвалив роботу уступаючої Управи. На внесення голови номін. комісії п-ні Анни Богачевської вибрано нову Управу в складі: голова — Наталя Лопатинська, заступниця й орг. референтка — Марія Євсевська, секретарка — Анна Зуб, касієрка — Осипа Грабовенська; референтки: імпрезова — Марія Ганіна, пресова — Галина Царинник, виховні — Ярина Телепко й Анна Богачевська, сусп. опіки — Ніна Карпинич і Олена Шиприкевич, молодечих Відділів — Тая О'Ніл, делегатка до Федерації Жін. Клюбів ЗСА — Христина Чорпіта, справи фестивалю — Ірина Юрчак, господарські — Софія Гарасимович, Мирослава Прокопович і Дезі Гелльо.

Контр. Комісія: Євгенія Новаківська — голова, Стефанія Колодій — заступниця, Марія Баб'як і Анна Банах — членки.

П-ні Н. Лопатинська подякувала за довір'я й закінчила З'їзд молитвою. Після закінчення представниці президії відвідали хвору почесну голову США п-ні Олену Лотоцьку і вручили їй квіти від учасниць З'їзду.

Галина Царинник
пресова референтка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Міжокружна Виховна Конференція

Дня 21. лютого 1970 р. зійшлися численно представниці Окр. Ради, ви-

ховні референтки, учительки Світличок з округ Дітройт і Шикаго. Прибули також представники Рідної Школи й учителі шкіл українознавства та гості з ОЖ ОЧСУ. Централю репрезентувала п-ні Ірина Пеленська-Пасіка, окрім того були члени Гол. Управи пп. Анастасія Вокер і Олена Климишин.

Конференцію відкрила п-ні Стефанія Дуб у заступстві хворої Ярослави Сени, голови Окр. Ради. Перша частина Конференції була присвячена дошкільному вихованню. Цю тему обговорили в доповідях: „Дитячі Світлички США, їх стан і потреби“ (Олена Климишин), „Осередок Дошкілья в ЗСА“ (Ірина Пеленська-Пасіка), „Методичні засоби й іграшки в Світличках“ (Ірина Тарнавська), „Висвітлення прозірок із праці 76 Відділу США“ (Мирослава Бараник). Цю частину доповнила вистава казки „Рукавичка“ у виконанні Театру Ляльок у Дітройті. Провід цієї частини Конференції спочивав у руках п-ні Любослави Шандри, голови Окружної Ради з Шикаго.

У дискусії навітлено труднощі творення й ведення Світличок. Відділи відстрашує велика відповідальність. Матері вимагають відповідного вивінування Світлички та й піднесення фаховости садівничок. А цьому не можна зарадити відразу, тільки поступово. Фільм із праці Світлички у Воррені був дуже корисний, тільки на другий раз треба би його трохи скоротити. Доповідь Ірини Тарнавської дуже добре опрацьована, тільки потребувала показу іграшок чи то на прозірках, чи то у формі виставки. Доповідь І. Пеленської-Пасіки виказала, що дошкільне виховання — це справа цілої нашої громади і тому всі виховні чинники повинні при тому співпрацювати.

Друга частина Конференції, присвячена виховним проблемам підлітків, була зреферована в ч. 4, 1970 р. Це опрацьовала дискусійна лава з участю Олени Лісківської, Дарії Маркус, Іванни Кучер. Впровадження у панель дала Рома Дигдало, а модератором була д-р Валентина Савчук. Шкода, що не було часу на дискусію по панелі, бо все закінчилося після 8-ої години вечора.

Конференцію закрила Олена Климишин, вих. референтка Гол. Управи.
О. К.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НЮ ЙОРК, Н. Й. Окружний З'їзд

Дата: 15. березня 1970 р.

З'їзд відкрила голова п-ні Оксана Рак, вітаючи телним словом усіх присутніх. По молитві однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членок Округи Нью Йорку.

Президія — п-ні Іванна Рожанковська, предсідниця, п-ні Ірина Падох, заступниця, пп. Михайлина Баран і Ірина Гевко-Печко, секретарки. Централю і Гол. Управу репрезентували пп. Стефанія Пушкар і Наталія Даниленко.

Протокол із минулого З'їзду відчитала п-ні Надія Кух, секретарка того З'їзду.

Голова п-ні О. Рак звітувала за працю Округи з усіх ділянок. Загально Окр. Рада бере активну участь у житті нашої громади. В організаційній діяльності були гарні успіхи: засновано чотири Відділи — 103 у Нортгемптоні, 104 у Нью Йорку, 105 у Стейтен Айленді і 106 у Гартфордї. Два з них гуртують жіноцтво середнього віку, а два молодечі. В загальному Окр. Рада начислює 20 Відділів із 608 членками. На протязі звітного року відбулися імпрези — Зустріч Градуантів, Зустріч із письменницями, прогулька до Музею у Стемфордї, Вишивані Вечерниці. Всі були вповні успішні. Чистим доходом із Прогульки започатковано Фонд Суспільної Опіки. Крім того відбулись два обрядові покази — Дівич-Вечір і Обрядове Печиво, влаштовані Культ.-Освітньою Комісією СУА при помочі Окр. Ради. При Окр. Раді існує Гурток Книголюбів під проводом п-ні Наталі Чапленко, культ.-освітньої референтки СУА. Суспільна Опіка повела оживлену працю, добираючи до неї фахові сили з-поза членок СУА. При Окр. Раді створився Фонд Наглої Потреби. У збірці потерпілим від землетрусу і для Церкви в Потребі Окр. Рада взяла живу участь. При Окр. Раді створився Виховний Фонд, а в Окрузі існують дві Світлички, що їх веде п-ні Марія Михайлів. Господарська Комісія Окр. Ради влаштовувала буфети майже при всіх імпрезах, чим причинювалась до збагачення каси Окр. Ради.

Слідував звіт Контр. Комісії. Голова п-ні Марія Карпевич ствердила, що книговодство знайдено в найкращому порядку.

У дискусії забирали слово пп. Леся Різник, Марія Савчак, Наталя Хоман-

чук, Марія Демидчук, Іванна Бенцаль і інші. З огляду на брак часу представниці Відділів не читали своїх звітів, а тільки передали їх на письмі. Внесок голови Контр. Комісії на уділення абсолюторії прийнято оплесками.

Після обіду слідував панель на тему „Проблеми молодечих Відділів“, що його опрацював 83 Відділ. У дискусійній лаві взяли участь пп. Зоряна Галів, Ніна Січинська і Варка Бачинська, модератором була п-ні Марта Ярош. Деякі з них уже появились у нашому журналі. По доповідях слідувала дискусія.

До нової Управи ввійшли пані — Іванна Рожанковська, голова, Олена Гентиш і Розалія Полчі, заступниці, Олександра Кіршак, кор. секретарка, Марія Савчак, рек. секретарка, Галя Гошовська, касієрка. Референтками стали пп. — Ольга Літепло і Стефанія Курис організаційними, Анна Сливка культ.-освітньою, Марія Стефанишин і Євгенія Чума імпрезовими, Михайлина Баран і Зоя Турчин виховними, Іванна Бенцаль і Леся Бервецька зв'язків, Олена Процюк сусп. опіки, Марія Демидчук і Софія Котик пресовими, Катря Папуга, Люба Раковська і Ольга Гірна господарськими.

До Контр. Комісії увійшли пані — Оксана Рак, голова, Надія Кух, Марія Карпевич, Анна Кізима і Мідяна — члени.

Вільними членами Окр. Ради стали пані — Ірина Печко, Ростислава Яхницька, Мирослава Чубата, Марія Гарасимчук, Розалія Федьків, Оксана Ленець, Ірина Сходчополь, Марія Сливка.

Із вдячності за гарну і гармонійну співпрацю в минулих роках п-ні М. Стефанишин вручила п-ні Рак, уступаючій голові, китицю квітів.

Перед закінченням З'їзду п-ні Рак поставила внесок, щоб із каси Окр. Ради ухвалити пожертви — на Музей Нар. Творчості 100 дол., на Пластовий Дім у Нью Йорку 100 дол., що й ухвалено.

Нововибрана голова п-ні І. Рожанковська подякувала всім за участь у зборах і побажала доброї співпраці в майбутньому. Гимном СУА закінчено З'їзд.

Марія Демидчук
пресова референтка

При зміні адреси не забудьте полати коду Вашої околиці (zip-код). Це конечне для висилки журналу.

КОНКУРС НА ІКОНУ СВ. ОЛЬГИ

Конкурс на ікону св. Ольги, проголошений Централєю СУА у 1000-ліття нашої володарки, закінчився 30. квітня 1970 р. Число надісланих праць, що було подане до відома в попередньому числі, збільшилося двома творами. Маємо в цілому тепер 12 праць. Авторок подаємо в поазбучному порядку за їх псевдами:

1. Англія, 2. Віра, 3. Жижка, 4. Євгенія, 5. К. О. Д., 6. Міка, 7. Надія, 8. Небраска, 9. Ольга, 10. Перепілка, 11. Сян, 12. Черемшина.

Незабаром Жюрі відбуде вирішене засідання, щоб признати нагороди і відзначення.

БРОНКС, Н. Й.

Річні Збори 8 Відділу СУА
ім. Олени Кислевської

Дата: 1. березня 1970 р.

Збори відкрила голова п-ні Р. Федьків молитвою.

Президія: п-ні В. Турянська, голова, п-ні Н. Чапленко, секретарка.

Звітували пані — Р. Федьків, голова, О. Химчук, секретарка, А. Свенсон, касієрка й орг. референтка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 19 членок, придбано 2 нові, пп. Е. Луців і Катрусо Химчук. Відділ бере участь у починах Окр. Ради і піддержує взаємини з місцевими громадськими й церковними організаціями. Сходини Управи відбуваються по домах членок.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах Відділ відзначив свою патронку О. Кислевську і 1000-річчя смерті кн. Ольги. На Фонд кн. Ольги вислав 30 дол. Брав участь у Жін. Сесії Конгресу УККА і розпродав 50 жетонів. Вислав передплату на „Хронологію життя і творчості Лесі Українки“. Улаштував два базари, великодній і різдвяний, збірку в крамниці. Членки ходили з колядою.

в) Сусп. опіки: Вислано дві одягові пачки до семінарії в Римі й для жертв землетрусу. Пакування пачок відбувається в домах членок, а в тому допомагають і чоловіки. Членки Управи відвідують своїх хворих посестер.

г) Господарська: Виконано домашнє печиво в домах членок Р. Федьків, О. Химчук і О. Дибі для розпродажу на базарах.

г) Фінансова: річний оборот за звітний час виносить 405.18 дол.

Контр. Комісія поставила внесок на

уділення абсолюторії, що Збори одноголосно ухвалили.

Да нової Управи увійшли пані — Р. Федьків, голова, А. Свенсон, заступниця і орг. реф., Параскева Масна, рек. секретарка, Катерина Химчук, кор. секретарка, Ольга Химчук, скарбничка. Референтками стали пані — О. Діба і Ф. Турянська сусп. опіки, О. Химчук і А. Рудмен господарськими, А. Свенсон і О. Химчук делегатками до Окр. Ради.

Контр. Комісія: пп. Підуства, Чапленко і Керик.

Перевибрана голова подякувала за вибір і подала плян праці на дальший рік. Збори закінчено молитвою.

В. Турянська, голова Зборів
Н. Чапленко, секретарка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні Збори 10 Відділу СУА ім. Лесі Українки

Дата: 10. березня 1970 р.

Збори відкрила голова п-ні Н. Лопатинська молитвою і привітала представницю Окр. Ради п-ні М. Євсевську.

Президія: п-ні Марія Євсевська, голова, пп. О. Котович і З. Терлецька, члени, п-ні В. Луців, секретарка.

Протокол попередніх Зборів відчитала п-ні М. Гомзяк.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 73 членки, приєднано 7 молодих членок. Опрацьовується хроніка Відділу. Відбулось 5 ширших сходин і 2 засідання Управи. Відділ співпрацює з церквою і громадою та бере активну участь у всіх імпрезах громади.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах були виголошені доповіді: „Релігійність у творах Т. Шевченка“, „Княгиня Ольга“ (д-р М. Струтинська), „Оглядність, її причини і поборовання“ (д-р С. Бережницька), „Фізичні вправи і здоров'я жінки“ (І. Петрівська), „Враження з подорожі до Львова“ (О. Рудакевич і О. Гайдучок).

в) Виховна: Відділ співпрацює з „Молодою Просвітою“. Участь у Сесії Дошкільця СФУЖО.

г) Сусп. опіка: Вислано дві пачки і листа до Польщі, 4 пачки до Бразилії, зібрано одяг для жертв землетрусу і доставлено до збірного пункту. Відвідувано хворих у шпиталях і вдома. Відділ опікується бабусею в Європі.

г) Пресова: У Нашому Житті були два дописи про діяльність Відділу.

д) Фінансова: Прихід Відділу вивинив 1,527 дол., розхід 573 дол.

е) Господарська: Референтура працює дуже активно при всіх імпрезах.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні О. Котович, голова, і ствердила, що касовий звіт є правильний, усі видатки підтвержені посвідками. Поставила внесок на уділення абсолюторії, що одноголосно ухвалено.

У своїй промові п-ні Євсевська, місто голова Окр. Ради, висловила признання Управі за виконану працю, а зокрема референтурі сусп. опіки. Раділа приєднанням 7 молодих членок, що є доказом доброї атмосфери у Відділі.

До нової Управи увійшли пані — Н. Лопатинська, голова, Р. Матла і Г. Гарасевич, заступниці, М. Гомзяк, секретарка, О. Утриско, скарбничка. Референтками стали пані — О. Гайдучок організаційною, д-р М. Струтинська культ.-освітньою, О. Рудакевич, Н. Котович і С. Стерпак імпрезовими, І. Петрівська виховною, Е. Пирська, С. Шумська, Е. Онуферко і В. Чубата сусп. опіки, В. Луців пресовою, О. Маланчук, І. Криль, С. Борецька й А. Матківська господарськими, М. Прокопович і О. Шпиркевич делегатками до Окр. Ради.

До **Контр. Комісії** увійшли пані — О. Котович, З. Терлецька і М. Мельник.

Перевибрана голова подякувала за вибір і шире відношення до неї і побажала, щоб Відділ працював так, як до тепер — у добрій згоді й взаємній допомозі. Збори закінчено молитвою. Господарські референтки подбали про смачну перекуску.

Пресова референтка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Поминальний обід

Дня 13. квітня ц. р. п-ні Павлина Боднар запросила кілька членок 23 Відділу СУА і свою родину на поминальну Службу Божу в п'яту річницю смерті її чоловіка бл. п. Симеона Боднара. Слідував поминальний обід у домі п-ні Боднар, що його започаткував молитвою о. монсінйор Бохневич. По обіді промовила п-ні К. Пеллер, голова 23 Відділу СУА, змальовуючи постать Покійного, як зразкового громадянина і християнина. Багато праці він також вложив у 23 Відділ СУА, де його дружина є головою

Комітету Підприємств. Вони обидвоє дуже багато допомагали в наших імпрезах, пікніках і т. д., та були жертовні на народні й церковні цілі. Всі їх добрі заслуги залишаться назавжди в нашій пам'яті.

Потім п-ні Пеллер поклікала до слова пп. М. Ясінську, К. Хом'як, М. Сівак, А. Дембіцьку, А. Королишин, членок нашого Відділу і п. І. Слупецького. Отець монсінйор Бохневич закінчив ці поминальні сходини молитвою.

Анастасія Королишин
пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Річні збори 28 Відділу СУА

Дата: 1. лютого 1970 р.

Збори відкрила молитвою голова п-ні Стефанія Карапінка.

Президія: п-ні Дарія Ярославська, почесна голова, п-ні Софія Андрушків, голова, п-ні Надія Бігун, заступниця, пп. Матильда Василів і Е. Онишкевич, секретарки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 154 членки, відбув 10 ширших сходин і 11 засідань Управи. Приєднано 15 нових членок. Є членом УККА.

б) Культ.-освітня й імпрезова діяльність були зреферовані в попередньому числі.

в) Сусп. опіка: До попереднього звідомлення треба додати, що Відділ включився в акцію Фонду на Укр. Церкву в Потребі, а потерпілим від землетрусу в Югославії вислав 250 доларів.

До нової Управи увійшли пані — Стефанія Карапінка, голова, Ірина Кіндрачук і Ольга Муссаковська, заступниці, Стефанія Стеців і Ольга Цар, секретарки, Олександра Назарук і Ольга Бодлак, скарбнички. Референтками стали пані — Наталія Загайкевич і Матильда Василів організаційними, Марія Гарус, Євфрозина Мартинець і Надія Мандрусяк культ.-освітніми, Марія Турко, Таїса Богданська і Надія Бігун імпрезовими, Неонія Беднарська виховною, Ольга Гнатик, Софія Андрушків, Євгенія Шпирка і Стефанія Луків сусп. опіки, Лідія Гладка і Пелагія Кучкуда зв'язків, Е. Онишкевич пресовою, Агнета Баранюк, Ірина Небелюк, Роза Білоус, Марія Гординська і Зеновія Воробець господарськими, Олександра Терлецька і Олександра Падковська бібліотекарками.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Амелія Цяпка, Ольга Салук, Флорентина Дорошенко, Анна Настюк і Михайлина Мосора.

Перевибрана голова п-ні Карапінка подякувала за довір'я. Відспіванням гимну СУА закінчено Збори.

Емілія Онишкевич
пресова референтка

КОГОВЗ, Н. Й.

Із діяльності 34 Відділу СУА

Ширші сходи Відділу. Кожного року наш Відділ відзначував роковини трагічної смерті Ольги Басараб. У цьому році теж ушанував її світлу пам'ять. Дня 8. лютого парох о. Вол. Андрушків відправив панахиду за душу покійної. У своїй проповіді змалював постать нашої жінки-героїні. По полудні відбулись ширші сходи членок. Перша частина сходи була присвячена пам'яті героїні. Святочний реферат виготовила і відчитала культ. освітня референтка п-ні Зиновія Білас. Хвилиною мовчанкою вшановано її пам'ять. З чуттям відрецитувала деклямацію в її честь п-ні Уляна Омеціньська.

Слідувала перекуска і далі продовжувано сходи. Передискутовано справу допомоги потерпілим жертвам землетрусу в Югославії. Грошову збірку в сумі 75 дол. переслано із збірковою листом до Централі. Збірку вживаних одягів жертвам землетрусу (27 великих пачок) перевезено до збіркового пункту. Ширші сходи закрито молитвою.

Гостина Ікера. В дні 1. березня в залі Українського Клубу наш Відділ при співучасті Пластприятя і сусіднього 99 Відділу СУА з Вотервліту гостив відомого гумориста Івана Керницького. Після програми слідувала перекуска, приготована членками Відділів. Частина доходу з цього вечора переслано жертвам землетрусу в Югославії.

Передсвяточний базар. У Квітну неділю, 22 березня, наш Відділ улаштував продаж святочного печива. Членки не жаліли труду і доклали всіх старань, щоб базар дав якнайкращий успіх. Видно було гарні паски й бабки, смачні перекладанці, медівники, торти і багато інших ласощів. Частиною доходу в сумі 50 дол. призначено на листу „Фонд Церкви в Потребі“.

Пресова референтка

ШИКАГО, ІЛЛ.

З діяльності 36 Відділу СУА

Відділ наш невеликий, частина наших членок — це старші віком, але активні і широко жертвенні. Ми притягнули до Відділу наших дочок, а сподіємось, що увійдуть до нас теж і внучки, які тепер студіюють в університетах.

Заходом нашої членки Анни Зеліско організовано курс української мови в приміщенні ІМКА, де вчилася група студентів. При нашій парохії Різдва Божої Матері є парохіяльна школа. В 1969 р. наш Відділ ухвалив подарувати 400 дол. на закуп вартісних українських книжок до шкільної бібліотеки.

На Річних Зборах постановлено приготувати перед Великоднем показ українських вишивок, писанок і продаж печива.

Дочка нашої членки Ірина Юськів отримала стипендію на студії в університеті. Широ вітаємо її з таким успіхом!

Управа 36 Відділу СУА

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Ще про жіночий хор „Чайка“

У попередньому числі подали ми опис і світліну цього нашого молодечого хору, що прикрашає своїми виступами імпрези нашій громаді. З технічних причин не можна було подати рівночасно прізвищ усіх учасниць та акомпаніаторки. Тепер хочемо це доповнити.

У першому ряді стоять зліва на право: пп. Таня Шмігель, Анна Білоус, Параня Мілер, Стефанія Павлович, Леся Климочко, диригентка хору проф. Ірина Костинюк, Надія Пукирис, Софія Якимішин, Слава Коба, Надія Солач, Марія Гарбовська.

У другому ряді стоять зліва на право: пп. Тереня Павлишин, Оксана Боберська, Леся Лялюк, Катерина Пукирис, Ірина Лужецька, Павлина Климочко, Леся Хвесик, Анна Филип, Оля Лучанко.

Додатково подаємо світліну піаністки Анни Сорохтей, яка хорова акомпаніює. Її немає на спільній світліні, а хор „Чайка“ завдячує їй багато. Ще більше вдячні ми нашій диригентці проф. Ірині Костинюк, яка вложила багато праці в те, щоб створити з нас добру музичну одиницю.

Хористка

П-ні Анна Сорохтей, акомпаніаторка хору „Чайка“ в Рочестері
Mrs. Anna Sorochtey is accompanying the choir „Chayka“ in Rochester, N. Y.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ювілей 40-ліття 48 Відділу СУА ім. Ольги Кобилянської

В 1969 р. минуло 40 літ часу від заснування нашого Відділу і з тієї нагоди 23. листопада відзначено цей ювілей добре опрацьованою імпрезою в Нар. Домі на Найставні. Ювілейний Комітет очолювала п-ні Марія Головінська.

Імпрезу попередила Служба Божа в наміренні ювіляток та заупокійна панахида за душі померлих членок Відділу. Їх відправив о. парох Василь Головінський у церкві Христа Царя. Свято відкрила містогорова п-ні Іванна Пенкальська і попросила до слова п-ні Марію Головінську, яка у своєму вступному слові назвала ювіляток-піонерок сестрами милосердя. Це є глибока правда, бо в минулому засновниці 48 Відділу вложили багато жертвенної праці і створили міцну духову спільноту, в основу якої поклали християнську любов.

Не зважаючи на важкі умовини в минулому і чуже оточення, вони зберегли звичаї і традиції свого народу та належно передали їх своїм дітям. П-ні Головінська широко подякувала за цей їх труд і зложила сердечні побажання кріпкого здоров'я і найкращих успіхів у дальшій праці. Тоді передала провід ювілейної програми п-ні І. Пенкальській.

Настала зворушлива хвилина від-

Із ювілею 48 Відділу СУА у Філадельфії:

Сидять зліва: пп. Анна Войтович, Вікторія Настасяк, Анна Костик, заст. касієрки, Анна Волчак, касієрка, Антоніна Мишак, фін. секретарка, Марія Баб'як, голова, Іванна Пенкальська, заступниця, Марія Головінська, голова Ювіл. К-ту, Стефанія Уляницька, Катерина Марків, голова Контр. Комісії, Олена Господаревська, пресова реф. — У другому ряді стоять зліва: пп. Леонтинна Петрович, вих. реф., Марія Лазовська, Ольга Дмитрук і Франка Кравченко, реф. сусп. опіки, Анна Посполита, орг. реф., Марія Качмар, Текля Федорійчук, Павліна Награвецька, Параскева Михайлюк, Таня Господаревська. — У третьому ряді стоять зліва: пп. Олена Шкільник, Анна Містерман, Параскева Романюк, Марія Тимків, Анна Прядка, госп. реф., Катерина Стефанів, Анна Буша, Софія Клим, госп. реф., Анна Стефурак, член Контр. Комісії, Марія Абрам, Олена Петрів, орг. реф. — Неприсутні членки: пп. Михайліна Шагала, Софія Містерман, Кліментина Слободзян, Емілія Слободзян, Анна Гриб, Катерина Цибака, Параскева Капраль, Пелагія Цвяк, Катерина Баран, Пелагія Свенти, Катерина Фучко, Марія Курган, Єва Тринич, Єва Олійник, Ликерія Гусак, Катерина Міграла, Васи́ліна Сербинюк, Євгенія Ільницька, Софія Расин, Агафія Марусяк, Анна Фетяк, Анна Яворська, Євгенія Демків, Марія Міджак, член Контр. Комісії, Надія Максим'юк, імпрез. реф. Мація Цюпак, рек. секр., Лідія Беднарська, Надія Кузьма, Юлія Штогрин, Марія Максимович, Єва Римарчук.

UNWLA Branch 48 in Philadelphia, Pa. celebrated its 40th anniversary

значення старших ювіляток свіжою квіткою, білим гвоздиком на тлі синьо-жовтої стрічки з написом „40-ліття“. Хоч надворі панував осінній день, проте в серцях наших ювіляток на хвилину ожила весна, що повернула їм літа молодості і пригадала перші початки організованого життя.

Слідувала сценічна картина п. наг. „Листопадова ніч“ пера Марії Кузьмович-Головінської. Інценізацію підготувала п-ні Надія Максим'юк. Дієвих осіб грали — Ольга Дмитрук бабусю, Ярослав Федорійчук повстанця Олексу, Оля Максим'юк дівчину Оленку. На залі панувала тишина, видно було, що присутні разом із дієвими особами перебували в тихому селі в Україні. На вид бабусі, що подала води втомленому повстанцеві, і дівчини, що з пожовклих листків сплела вінок на могилу рідних, в очах багатьох показалися сльози.

Після гучних оплесків, якими зала винагородила виконавців, Галя Петрович виголосила деклямацію п. н.

„Чей жоден скарб не був би забагатий“. Вірш уложила на 40-ліття п-ні Анна Головінська-Максимович і присвятила його ювіляткам-засновницям.

Відтак господині Відділу подали ювілейний обід, а о. парох В. Головінський провів молитву. В часі обіду ведуча представила присутнім почесних гостей і представників організації. Зчерги п-ні Олена Господаревська відчитала звіт із 40-літньої праці Відділу, а п-ні Іванна Пенкальська розказала про приступлення нових емігранток.

Слідували привіти від Окр. Ради (п-ні Н. Лопатинська, голова) і представниць Відділів — 10 (пп. В. Чубата і І. Гентиш), 20 (п-ні С. Герасимович), 41 (п-ні А. Банах), 32 (п-ні А. Сивуляк), 43 (пп. С. Рудацька і О. Ковальчук), 88 (п-ні К. Данко), 90 (п-ні Н. Лучанко). Письмово переслали привіти Відділи 2 і 44.

Промовляли ще представники інших організацій і висказували велику вдячність за працю і пожертви 48 Від-

ділу СУА. Слідувала промова п-ні Лідії Бурачинської, містоголови Централі СУА, яка підкреслила заслуги Відділу та невтомної його голови п-ні Марії Баб'як. Промовила ще п-ні Стефанія Уляницька, їмость-піонерка, що насвітлила велику посвяту жіноцтва на новому поселенні.

У своїй промові о. парох В. Головінський пригадав жертвенну працю Відділу від початку свого існування. Та найбільшу жертву засновниці зложили на Фонд Будови церкви Христа Царя. Виховали своїх дітей в українській обрядовості, які також несуть поміч нашій Церкві й нашому народові.

На закінчення голова п-ні Марія Баб'як подякувала всім виконавцям, гостям і господиням та дочкам членок Відділу, що подавали при обіді. І так ювілей 40-ліття відзначено гідно і немає сумніву, що його членки будуть і на далі продовжувати свою працю.

Марія Цюпак, секретарка

ЗВІЛЬШИМ КРУГ ЧЛЕНІВ-ПРИХИЛЬНИЦЬ СФУЖО

Діяльність майже кожної міжнародної організації є оперта на правному членстві складових організацій. Для розгорнення ширшої діяльності організації ці опираються на широкім членстві поодиноких осіб, що піддержують ідеї організації та своїми вкладками уможливають їхню діяльність — це так звані фізичні члени. Правними членами СФУЖО є 16 складових організацій, а ролю фізичних членів СФУЖО виконують члени-прихильники СФУЖО (5 дол. річної вкладки), члени спонсори (10 дол.) та члени-добродії (100 дол.) Однак завдання членів-прихильників СФУЖО є куди більші, бо не має СФУЖО ніяких інших державних субсидій, чи датків міжнародних гуманітарних організацій, а оперте тільки на власні сили. Вкладки членів-прихильників СФУЖО уможливають ведення праці цієї української світової жіночої федерації, а головне на терені міжнародної репрезентації та заступництва інтересів поневоленої батьківщини.

Для організації членів-прихильників СФУЖО покликала Фінансові Комісії, які діють на терені Канади від 1952 р. і яку очолює тепер пані Анна Ганьківська та на терені Америки, що почала діяти зпочатком цього року під проводом пані Марії Харини.

Всіх членів прихильників СФУЖО є 280, з того припадає 145 на Канаду, 90 в Америці а решта є розсіяні в Півд. Америці й Австралії. Можна сміло ствердити, що без їхньої піддержки та великої громадської виробленості СФУЖО не змогло б вести своєї важливої праці. Нашим завданням поширити круг членів-прихильників і на інші країни діяння: Європи, Австралію та Південну Америку. Тимбільше, що членом-прихильни-

Жіноча преса у вільному світі і в Сов. Україні

Невелика в порівнянні з населенням материка емігрантська група побіч своєї політичної, організаційної і культурно-освітньої діяльності, дала поважний вклад в українську культуру своїми виданнями і пресою. Сотні книг наукової, мистецької і політичної літератури та кілька десятків часописів журналів і бюлетенів — це є духово-матеріальне добро, що його наше покоління залишає у спадщині майбутньому. Є в цій спадщині речі різної вартости, але є між ними й пам'ятки, що потривають сторіччя.

Українка у вільному світі дала теж свій вклад у скарбницю науки, літератури й мистецтва. Увагу справі дає і українське організоване жіноцтво, і воно видало книги й мистецькі твори, опікується мистцями й письменниками. Згадати б лиш літературні вечори, образотворчі виставки, діяльність Гуртків Книголюбів — донедавна — одинокий постійний український літературний конкурс.

У пресовій ділянці заходом наших організацій виходить п'ять друківаних і один циклостилевий

ком може стати кожна українка, навіть тоді коли обставини віддалення не дозволяють бути членом поодинокі складової жіночої організації, а винагородою за їхню жертвенність стане свідомість піддержки об'єднаної дії. Українська жінка завжди була жертвенною, тому звертаємось до вас із гарячим проханням ідентифікувати себе з працею Світової Федерації Українських Жіночих Організацій — стати членом — прихильником СФУЖО.

жіночі журнали, чотири друківані і кілька циклостилевих бюлетенів і вісім жіночих сторінок в українських часописах і журналах вільного світу. Ця преса (не враховуючи того, що українське жіноцтво є масовим споживачем загальної української преси й книжок), заспокоює до деякої міри потреби 25-ти тисячів українського організованого жіноцтва в світі, поза Україною.

Не випадково, а закономірно насувається питання про те, як виглядає справа видань в Україні, в УССР. Як не дивно, але так воно є, що щойно ці еміграційні видання, видані важко заробленим грошем на фабриках і в бюрох чужини змушують окупанта дозволити на такі ж видання в Україні, хоч і тенденційно, про-московськи на світлені. Інакше ніколи не побачила б світу „Українська Радянська Енциклопедія“, книга про архітектуру Софійського Собору, Миколу Куліша, Олексу Влизька, Миколу Зерова. Ці твори, як і багато інших, появлялися як правило після видань у вільному світі, очевидно, що відповідно обрізані цензурою і з відповідними коментарями.

Тут місце теж згадати про такі неетичні підходи, як перебирання назв еміграційних видань (напр.: „Веселки“ на назву видавництва дитячих видань у Києві, з метою поширювати свої видання в країнах поселення і баламутити назвою читачів).

Невідрадна доля і жіночих видань у поневоленій Батьківщині. Великі літературні таланти розцвітають там і передчасно гинуть, задушені режимом, що ж до жіночої

П-ні Віра Смерека
Mrs. Wira Smereka, President of
Olena Teliha Society in Great
Britain

НА ЧОЛІ ТОВАРИСТВА

На чолі Жіночого Товариства ім. Олени Теліги в Англії станула недавно тому Віра Смерека. Вона походить із Чернігівщини, де народилася 1923 року в родині священника. Там же закінчила свою середню освіту. Почала студювати у Львівському університеті, але через воєнні дії не вдалося студій закінчити. Внедовзі німці вивезли її на роботу до Німеччини. Тут стрінуло її інше призначення, бо записалася і одружилася з Іваном Смерекою із Закарпаття.

Від 1947 р. подружжя замешкало в Англії. Тут Віра Смерека працює професійно, як медсестра. Та ще в таборах Німеччини брала участь у громадському і церковному житті української громади. Навчала там дітей у школах українознавства, продовжує це тепер також на новому поселенні. Довгі роки також допомагала у поширенні журналу Наше Життя в Англії.

Віра Смерека володіє також пером. У Конкурсі Союзу Українок Америки на обрядову сценку отримала нагороду за твір „Святий Вечір“. Її гумо-

преси, то вона має один журнал „Радянська Жінка“, в якому масова організація (радніш „організація“) має коли-не-коли один куточок, а часом аж... цілу сторінку.

В системі терору більше чекати годі і тому українська еміграція мусить не лиш посилати посилки до багатой з природи України, але теж творити національні вартості, що їх окупант забороняє творити на рідній землі.

реску „Жінка“ використав Союз Українок Америки для програми Веселого Вечора.

Як голова центральної організації має нагоду для використання свого таланту та громадської настанови. Та найбільше стає їй у пригоді легкість в обходженні з людьми, що є така бажана в громадському житті.

СУСПІЛЬНА ОПІКА СФУЖО

Референтура суспільної опіки СФУЖО діє від 1959 р. у Канаді, де її в Торонто очолює п-ні Євгенія Янківська. Там покладено щасливий початок дальшої її розбудови. Три почини здійснено й випробувано на місцевому ґрунті. Це було — Бюро Суспільної Опіки, здійснене заходами Суспільної Служби Українців Канади в 1961 р. Його провадить незмінно п-ні Ольга Даниляк, фахова сила. Дальше — Гурток Добровільної Жіночої Допомоги, створений із членок різних жіночих організацій. Його очолювала п-ні Олександра Ковальська. І створення літніх півосель з ініціативи Вих. Комісії СФУЖО, започаткованих у 1964 р. Їх веде вже довгі роки п-ні Леся Шанта. Хоча півоселі мають виховний характер і підлягають виховній референтурі, проте в різних країнах свідують при цьому установи сусп. опіки.

Ці почини були вимогою потреб нашої спільноти і референтура сусп. опіки СФУЖО вказала на шлях їх розв'язки. Вслід за тим постали Бюро Сусп. Опіки у Вінніпегу, а згодом з ініціативи Комісії і складових організацій СФУЖО і в ЗСА. Тепер такі Бюро існують у Філадельфії (під управою п-ні Олени Лотоцької), в Шикаго (під управою п-ні Катерини Гульчій), у Ньюарку (при співпраці п-ні Неонілі Беднарської) і в Нью Йорку (під управою п-ні Олени Прюк). У Дітроїті це завдання виконує Бюро Інтернац. Інституту під проводом п-ні Марії Квітковської.

Заходами референтури сусп. опіки постали в деяких країнах Комісії Сусп. Опіки. Таку Комісію в Канаді очолює п-ні О. Ковальська, а в ЗСА п-ні Марія Квітковська, голова Укр. Зол. Хреста.

П-ні Євгенія Янківська увійшла до Світової Ради Суспільної Опіки, що постала при Світовому Конгресі Вільних Українців, як представниця допомогового сектора СФУЖО.

ОСОБИСТЕ

Нашій містоголові в Півд. Америці п-ні Ользі Горачук висловлюємо щире співчуття з приводу смерти чоловіка бл. п. Іллі Горачука. Нехай Господь Бог допоможе пережити їй це велике горе!

УПРАВА СФУЖО

У ПАМ'ЯТЬ бл. п. Олени Чехівської складає 10 дол. на організаційну працю СФУЖО

Стефанія Савицька, Філадельфія

XI. ЛІТ. КОНКУРС СФУЖО

Другий реченець XI. Літ. Конкурсу СФУЖО закінчує 31. травня 1970 р. Як відомо, він був проголошений на новелю. Наспіло 13 праць наших письменниць, що їх тут подаємо поазбучно за псевдами авторок: 1. Миколая Біла „Аквамаріни“, 2. Бранфорд „Грипа“, 3. Ірина Дибко „Черевички“, 4. Ле-ле „Жених“, 5. Євгенія Маркевич „У Різдвяний Вечір“, 6. Матіївка „Чар травневої ночі“, 7. Мушка „Неосягнена мрія“, 8. Надія „Сон“, 9. Перекотиполе „Туга“, 10. Вірляна Семків „Кругозір“, 11. Травичка „Новеля без кінця“, 12. Шарка „Жахлива помста“, 13. Фантазія „Парфуми“.

9. КРАЄВИЙ З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНОК АВСТРАЛІЇ

У днях 28. і 29. березня ц. р. відбувся в Мелбурні Краєвий З'їзд СУА. Не маємо ще точного звідомлення про його перебіг. Згідно із статутом Гол. Управа перейшла цього року до Аделаїди, отже головою вибрано відому громадську діячку п-ні Софію Ваврик. Секретаркою протоколярною стала п-ні К. Качмарська, а кореспонденційною п-ні Р. Нестор.

П-ні Софія Ваврик стала тим самим містоголовою СФУЖО в Австралії і репрезентує українське жіноцтво Австралії в Комісії Жіночих Справ при СКВУ.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У звідомленнях про вкладки членок прихильниць, що появились у чл. 1, 3 і 5 Н. Ж., зайшла помилка. Пропущено прізвища пп. Михайлини Думин і Ірини Дувало, які вирівняли вкладку за 1968 р. За недогляд перепрошуємо.

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ ХОЧ О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?

На еторожі здоробя

Д-р Зоря Ясінчук-Гріффо

Жіночі гормони, пілюлі та пістряк

Світова організація здоров'я перестерігає, що вживання жіночих гормонів наражає жінок на поважні небезпеки. Під сучасну пору більшість закидів попадає в сторону естрогену. Над ним вже давніше працюють і його діяння нам більше відоме.

В першу чергу мусимо взяти під увагу небезпеку пістряка — це є рака. Хоч популярна преса маловажить собі проблему і прямо висміває читачок, які ще не зовсім переконані про повну безпечність жіночих гормонів, то треба підкреслити, що іменно найбільші знавці в ділянці пістряка також ще не переконані. Грубі томи-висліди з симпозій, наукових з'їздів і старанних праць є найкращим доказом, що ця проблема ще не розв'язана.

Не раз чуємо, що естроген є карціногенним елементом, значить може спричинити рака. Також мабуть доходить до нас, що статистика не виявляє частіших випадків рака при вживанні жіночих гормонів, ніж без них. Тож маємо два протилежні твердження, над якими варто застановитися.

Поперше відносно статистики. Щоб із певністю ствердити або опрокинути чи під час чотирирічного вживання пілюль проти запліднення — пістряк нападає груди або шийку матиці ще раз так часто ніж це буває звичайно — треба би обсервувати 20,000 жінок впродовж цього часу. Щож до пістряка вистілки матиці, то потрібно 120,000 жінок. Одначе пілюлі пустилося на ринок з цим, що вони мовляв не є небезпечні — на основі чотирирічної студії 400 жінок! В додатку, всі спричинники рака людини вимагають часу 10 до 30 літ по вживанні, щоб він врешті розвинувся. Жіночі гормони вживаються інтенсивно щойно яких 11 літ і тому не було ще навіть часу на якінебудь вартісні заключення. Отже, статистика, як

авторитативне джерело для розв'язання нашої проблеми, відпадає.

А тепер із теоретичної точки погляду. Естроген спричинює ріст вистілки матиці та інших чутливих на нього тканин. Деякі новотвори нагромаджують його у великих кількостях у собі, бо без нього не можуть розвиватись. Також деякі доказані спричинники пістряка, хоч хемічно зовсім різняться від естрогену поводяться в організмі так, як естроген, значить спричинюють надмірний ріст.

Щож є суттю пістряка? Є власне надмірний, непогамований ріст. Груди, вистілка та шийка матиці є чутливі на естроген. Природні та штучні естрогени викликають зміни в грудях, а також певні типи рака груди — навіть у мужчин, коли їх лічиться жіночими гормонами. З другого боку преса подає, що естроген, мовляв, не то що не шкодить, але навіть і охороняє старших жінок перед деякими типами пістряка груди. Деякі випадки рака груди, на які вже в кінцевій стадії нічого іншого не помагає, дійсно лікують естрогеном і цей викликає переходеві зліпшення. Та навіть немає певности, чи він дійсно атакує самого пістряка, чи може загальний сприятливий вплив гормону викликає почуття фізичного поліпшення у пацієнток. На всякий випадок треба пам'ятати, що пістряк дуже складна недуга. Немає сумніву, що рентгенові лучі спричинюють пістряка, та з другої сторони вони є одним з найбільше вживаних засобів для сповільнювання поступу цієї недуги. Подібна ситуація може бути і з естрогеном.

Знаходимо також характеристичне буйне згрубіння вистілки матиці у жінок під час вживання пілюль. Таке згрубіння вважається переходовою стадією до пістряка. Що це значить? Ще заки з'явиться пістряк, вистілка довгий

час, навіть 7-8-9 літ має такий аномальний вигляд. Цей стан, якщо не спричинений гормонами, може поправитись і тоді не доходить до недуги. Але не буває, щоб аномальна вистілка сама зі себе поправилася, якщо на даліше вживати пілюлі. Навпаки, що більше і довше їх вживати, то більше підозрілий вид вистілки і в додатку молоді жінки сильніше реагують як старші. Зате, як перестати їх брати, вистілка має тенденцію поправитись. Маємо також декілька звітів у медичній літературі, що старші жінки, яких лікують довший час гормонами напр. на крихкі кости, частіше хворіють на рака вистілки матиці, ніж без такого лікування.

Все це вказує на можливість дуже поважних наслідків вживання гормонів, тим більше, що пістряк груди та вистілки матиці є недугами старших жінок і ще ніяк не можемо знати, які будуть наслідки у старшому віці, якщо вживати їх замолоду довгий час та в вищих як фізіологічних дозах.

Треба признати, що фармацевтична індустрія старається різними способами, як зниженням дози естрогену та всякими комбінаціями естрогену з проджестероном обнизити небезпеку для пацієнток. Щоправда, тільки протягле та систематичне слідкування за справою зможе виявити, чи намагання в в цьому напрямку завершаться вповні безпечним продуктом.

Які вигляди на такий вповні безпечний продукт? Поінформовані чинники зрезигновано низують плечима... Найточніші відомости наразі в руках фармацевтичних фірм. Треба би між ними широкої та отвертої співпраці. На жаль це некорисне для приватної індустрії, де всякі осяги мусить триматися в тайні. Подруге багато інформацій припадає порохом по приватних лікарських картотеках. Їхні відомості доривочні та не зібрані в цілість. Лишається хіба, щоб держава розпочала обширну студію — от як це ведеться над недугами серця та кровообігу, під наглядом Держав. Інституту Серця, що огортає тисячі населення та коштує мільйони доларів. Одначе навіть така величезна студія не обіцює певної розв'язки цієї проблеми. Малошо так міняється як препара-

Редагує Госп. Комісія США

Дріб улітку

Настали гарячі літні дні, коли немає охоти тушцювати в кухні коло плити. Та всеж таки родина повинна дістати теплу поживну їжу. Тоді пригадуємо собі страви з дробу. Вкупі з якоюсь городиною і свіжою салатою це найкраще нагодує всіх.

Дріб купуємо в цілості (курка, качка) або частинами. Свіжо куплений дріб можна зараз же приправляти; заморожений повинен принайменше через ніч відійти. Нагле відморожування дробу спричинює втрату соків, а через те зменшується його відживна вартість.

Приготування до варення чи печення: Дріб треба добре сполокати під біжучою водою. Не слід його намочувати у воді, бо в такому випадку тратить багато зі своїх відживних складників. Сполокавши треба витерти до суха паперовим рушником і на яку годину перед приладженням натерти сіллю зверху і в середині.

Потравка з курки

1 курка, закришка (морква, петрушка, салера, цибуля), пів горнятка вершків або сметани, 1 ложка масла або маргарини, 1 ложка борошна (муки), пів літри росолу, 1—2 жовтки, цитрина, 1 ложка січеної зеленої петрушки.

Добре почищену і посолєну курку вложити до кип'ячої води так, щоб прикрила і варити під покришкою, аж зм'якне. Коли вона вже доварюється, тоді вкинути почищену городину. (Почищену цибулю треба перед тим припекти). Коли вже все звариться, тоді зняти ложкою товщ із поверхні. Окремо приладити підливу. Розтерти масло з борошном, розвести

ти жіночих гормонів. Щороку бачимо нові складники, нові комбінації і дози — це вже вистачає на відмінні впливи під цим або іншим оглядом і тим самим на обезцінювання цих студій.

холодним росолом і заварити. Вийняти курку з росолу і поділити на частини, городину покроїти карбованим ножом на кубики. Розбити сирі жовтки, долляти пів горнятка гарячої підливи і получить з рештою підливи, мішаючи докладно, щоб жовтки не стялися. Вкинути до підливи покряну городину. Приправити сіллю і цитриновим соком, щоб було злегка квасне. На кінці вимішати з вершками або зі сметаною. Виложити частини курки на округлому полумиску, залляти підливою, обложити рижом або кашею, посипати січеною, зеленою петрушкою. Підливу можна приладити без вершків чи сметани.

Січеники з курки

1 велика курка, 1 суха булка, пів горнятка вершків або молока, сіль, 1 ложка масла, 2 жовтки, 2 ложки білих тертих сухариків, 2 ложки товщу, 1 ложка масла до смаження, 1 цитрина, зелень петрушки.

Сполокати худу курку і поділити. Намочити суху булку у вершках або молоці, злегка витиснути. М'ясо відділити від костей і двічі перепустити через м'ясорубку. Додати витиснену булку, сіль, ложку масла, жовтки і добре вимісити. Перепустити ще раз через м'ясорубку і втерти на пухку масу. Формувати невеликі січеники й обкачати в тертих сухариках. Смажити на розігрітому товщі з обох сторін на яснозолотий колір. Під кінець смаження додати сирого масла. Уложити на довгому полумиску, прибрати галузками петрушки і скибками цитрини.

До того подавати варену городину, як квітну капусту, зелений горошок із морквою чи зелену салату.

Качка, тушкована з капустою

1 качка, 1 ложка товщу, 2 ф червоної капусти, пів горнятка червоного вина, 2 цибулі, кмини, 3—4 платки сала (солонини), 1 ложка борошна,

сіль, цукор, цитриновий квасок або оцет.

Почищену качку сполокати, натерти сіллю. Розігріти в посудині товщ, обсмажити качку на 400 ст. з усіх боків. Потім обнизити температуру до 350 ст. і пекти її, поливаючи товщем і скроплюючи водою. Обмити капусту, тонко пошаткувати, додати цибулю, покряну в кружальця, кмин, і залляти невеликою кількістю окропу, щоб прикрило. Варити 10 хвилин. Коли вже качка майже м'яка і зарум'янена, вийняти її з печі і поділити на частини. Їх покласти на капусту і тушкувати разом около 30 хвилин. Стопити сало (солонину), вимішати з легко зарум'яним борошном, розвести водою або росолом, додати до капусти і заварити. Приправити до смаку вином, сіллю, цукром і оцтом. Виложити капусту по середині круглого полумиска й обложити частинами качки.

Подавати з вареною картоплею.

Куховарські назви на букву П

Приправити страву — присмачити.

Присіпаник — рід коржика, присипаного сиром.

Прісканець — рід солодких оладків. Пріскати.

Присмажка — див. **засмажка**.

Присмак — 1. приправа, 2. ласощі.

Приставка — доручення товарів.

Причирть — по вінця. „Упричирть наливай“.

Прілий, пріль — підгнилий, гниль. Не плутати з „упрілий“.

Прісний — хліб без дріжджів, солодка вода.

Прісняк, прісняник — прісний хліб.

Пріти — доварюватися на малому вогні або в печі. „Каша пріла — не допріла“.

Проїти — варитися під покришкою.

Проїсти, проїдати — витратити все на їжу.

• **Продукти харчові** — харчі.

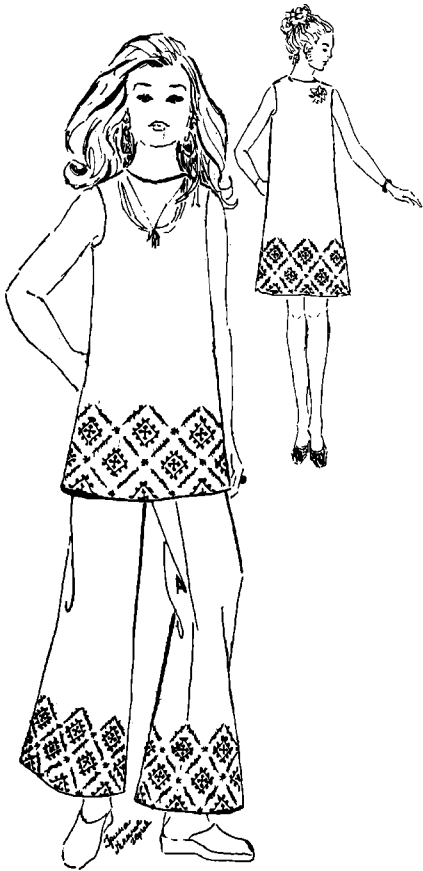
• **Продуктова крамниця** — харчова крамниця.

• **Прожіток** — кошти утримання.

Н. Ч.

Вишиваний комплект

(Рисувала Ірина Мельник-Юрчак)

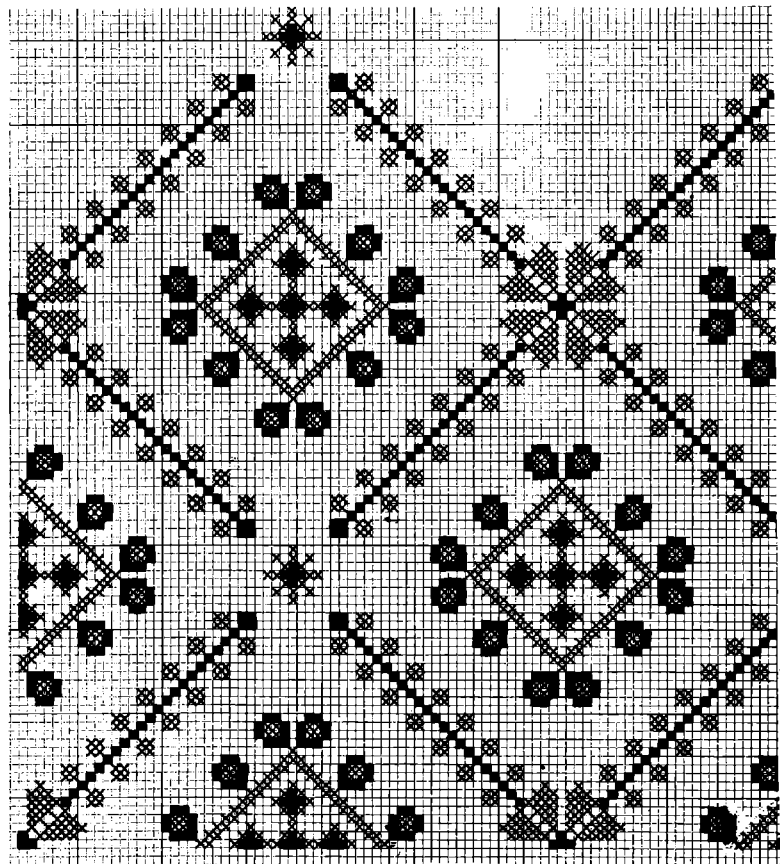
Сукня-штани, прикрашена вишивкою
Trousers outfit with Ukrainian embroidery

Вишивані моделі суконь прибирають різні форми. Вишивана гладка сукня без стану, як її тепер носять — це вже не новина. Таку ясну однодільну шату, викінчену широкою вишивкою внизу — вже її бачимо в різних видах.

Однак як виглядатиме модна сукня-штани з вишивкою? Такий проект виконала наша молода спеціалістка у проєктуванні — Ірина Мельник-Юрчак. Поруч бачимо проєкт. Гладка

сукня перемінилася у блузку-безрукавку, що сягає до бедер. Її долішній край прикрашений вишивкою. Широкі штани внизу теж вишиті тим узором.

Цей комплект пригадує нам стрій японки. Він пошитий також з узористого, не раз і вишиваного шовку. Горішня частина довша, з рукавами і вперезана поясом. Наш комплект більш модерний, достосований до теперішнього смаку.

Взір до сукні
Design for the trousers outfit

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК
ІЗ ПРИПИСАМИ
Наталії Костецької
ПЕЧИВО
Ціна з пересилкою 1.50 дол.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVII.

JUNE, 1970

No. 6

Travellers, Note!

It has become the "in" thing for Ukrainian-Americans to travel in Eastern Europe and especially in Ukraine. The urge is understandable: people are interested in the country where the roots of their culture lie. The same holds true for other American ethnic groups. But while Irish Americans may, if they feel so inclined, see their country in all its splendor and its misery and come back feeling that they really saw it, we Ukrainians can-

not feel certain of it. The difference lies in the fact that the government of the Soviet Union has created a very closely controlled society. Visitors are shown only certain aspects of Soviet life which the government feels will leave a favorable impression. Such restrictions, which are termed "guided-tours," annoy some visitors, who are used to freedom of movement in their country. But there are some, who would rather be guided.

Mostly these are Americans, who know neither Ukrainian nor Russian and would feel lost in the strange country. Often they return highly enthused about life in the Soviet system.

While we do not suggest that anyone should visit Ukraine simply to look for what is wrong with life under Communism, we must point out certain facts. It is generally admitted that living standards are lower in Eastern Europe than in the U.S.A. This is also true in much the rest of the world. The traveller must learn to look beyond those living standards (which can be smugly explained as due to the destruction of the war) and notice unmistakable signs of Russian discrimination or downright persecution of other cultures in the Soviet Union. This discrimination has little or nothing to do with Communism. Ideology serves only as a cover-up. Thus, under the guise of fighting against the evils of religion, the Russians have managed to ruin most of our churches, which were truly architectural and historic landmarks. Some of them were turned into warehouses, some destroyed. Some were burned down under mysterious circumstances, along with museums and libraries containing priceless historic documents. Old icons from Ukrainian churches are dumped into a damp cellar and no one is permitted to study or even to view them. All this while a collection of Russian icons is making a well advertised tour of the world.

Or consider this: There must be a number of shrines dedicated to the memory of the Russian poet Pushkin alone, places where he lived and worked. The same is

Bohdan Ihor Antonich

A NIGHT IN ST. GEORGE'S SQUARE

The midnight is as black as coal.
A shadow prowls St. George's Square,
Whose streaks in hoops and circles twist
Upon the grey walls gleaming there.
The moon is a mysterious ring
Encased in ebonies of night.
Beneath the welkin's frigid roof
You feel that frost is in its light.
And you yourself cannot be sure
What things are real, what but seem,
Whether a fancy mocks your eye
Or facts as cunning as a dream.
Where tuneful towers are of glass,
The fire is cool and speaks derision:
It is the limit of the world,
The architecture of a vision.
The midnight hour as black as coal
Spills on our eyes the ash of sleep,
And as the sky to earth still clings
Adorns it with a silver sweep.
Night echoes in St. George's Square;
The cross is like a mighty key.
And like a gloomy shadow seems
A future yet unknown to me.

Translated into English by
C. H. Andruseshyn and Watson Kirckonnell

GLORIA SCORES FIRST FOR MICHIGAN

Since Gloria is Michigan's first woman park interpreter, a woman's uniform had to be designed for her.

Conducting tours seems to be a very natural occurrence for Michigan's first year-round woman State Park Officer. Last summer Gloria Patricia Fedyk

true of other celebrated Russian figures. Where are the shrines dedicated to Ukrainian greats? There is Shevchenko's grave, and recently the home of Kotlarevskij was opened as a museum. There may be a few more, none well advertised. It would also be interesting to see what percentage of the shows and operas playing in Ukrainian theatres were Ukrainian or at least in the Ukrainian language. But, of course, trying to compile such data would merit, at best, expulsion from the country for "trying to discredit the achievements of the people." All the visitors see of Ukrainian culture are folk dance performances and song-fests. As beautiful as they are, they leave a casual observer with the impression that Ukrainian art never rose above a primitive folk level. That is exactly the impression Russia is trying to create — and that has little to do with Communism, or the standard of living. Anyone who would show the world the true great scope and depth of Ukrainian culture is condemned as a bourgeois nationalist, be he even the most dedicated communist.

These are some aspects of Soviet life, which are not apparent at first glance, but which any traveller can see if he keeps his eyes open. **MZO**

chaperoned a group of college students on a trip through Germany and in October she began looking forward to leading nature hikes and giving slide-talks to week-end campers in her new job as Park Interpreter at the Bay City State Park.

Daughter of Mr. and Mrs. Peter Fedyk of Detroit, Mich., Gloria was born in 1947 and was reared in the Detroit Metropolitan area. Not only is she a vivacious, personable young lady, and is the only lady working as a full-time park naturalist in the entire state!

Gloria received her B.A. degree, summa cum laude, from the University of Detroit with a major in geography and minors in German and philosophy. Presently she is at the thesis stage of her Master's Degree at Wayne State University, Detroit, Mich., specializing in physical geography, aerial photo-interpretation for remote sensing of the environment, and natural resources.

Securing a position in an area of employment previously opened only to man was not easy. After much letter writing and some qualifying examinations, last summer she was informed that the job of park interpreter with the Department of Natural Resources of the State of Michigan was hers. She is the first woman to be a uniformed state park officer on a year-round basis in Michigan although the National Park Service has had women working for many years.

Since Gloria is Michigan's first woman park interpreter, a woman's uniform had to be designed for her. Aided by her mother Stella Fedyk, who is a past president of Chapter 37 and is a professional seamstress, they designed a winter and a summer uniform. Their creation was approved by the Department of Natural Resources and shall be used as the official uniform for their women state park officers.

Bay City State Park will be Gloria's main base of operations. She will give aid in developing interpretative programs for the Rifle River Recreation Area,

Tawas State Park and Wilson State Park which are in her district. Recently Gloria said she wished to teach college students one day, but before she did she hoped to work in the field and to get first-hand experience in her areas of interest. Her perseverance won her the job to fulfill her ambition.

In answer to the question: What is the aim of the Interpretative Services of a State Park?, Gloria said, "As an interpreter for an organization like the UN works to translate one language into another so that people can better understand each other, an interpreter in the parks system works to translate the out-of-doors and the environment into terms that people can understand and appreciate. We work to help men relate to the environment and to see that he must live in it and with it and must not exploit it. Therein lies the entire idea behind Environmental Quality. Man must co-exist with the other creatures that share the surface of the earth, or end up killing them and himself."

Gloria's work schedule includes the updating of displays in the Jennison Trailside Museum at the park by creating new exhibits to utilize more than three hundred mounted specimens. She will write and present numerous slide-talks concerning everything from wild flowers, Indian legends, geologic formations of Michigan, to the lumbering era of the Saginaw Valley. These talks will be given to school children from grades

Gloria is distributing food for birds

one through junior high in the form of conservation and ecology classes. She will work with mentally retarded and physically handicapped children teaching conservation concepts and helping them to enjoy the out-of-doors. Talks on problems of pollution and how it should be fought will be given to special interest groups.

Like all teachers, Gloria will have to find time to prepare resources materials. For her slide-talks she will do outdoor photography to build up the slide collection, and create and photograph visual aids like maps and charts. Then perhaps the most exciting aspect of her job will take her where she wants to be . . . outdoors, studying wildlife in order to better understand it and the environment that contains it so she can do an excellent job of relating it to the visiting public.

After six months, how does Gloria like working in "her" park? This is what she says: "I can think of no other career that could be more satisfying for me, no work that I would be happier doing. My day is supposed to be 8 hours long, but that usually stretches to ten or eleven with work I do at home. Because of the monumental work that has to be done and the obstacles that one encounters, the work can be frustrating at times, but little by little the public is reached and slowly they begin to understand just what the decade of the 70's is asking of them. And then there are the children, whose eyes grow as big as saucers when they see a photographic enlargement of a snowflake or who stroke the pelt of a gray fox for the first time, who make the work extremely fulfilling."

Myrtle K. Claby

IN MEMORY

of

Mary Strokon

for scholarship in Yugoslavia

Anastasia Volker
Detroit, Mich.

CHRISTENING OF BR. 72

Hundreds of guests from neighboring vicinities attended the christening of Branch 32 of the Ukrainian National Women's League of America, which was held on February 15, 1970, at the Ukrainian Community Center, 140 Prospect Ave., Irvington, N. J.

Mrs. Iwanna Kononiw was Mistress of Ceremonies. The Benediction was given by Rev. S. Ivanochko of St. John's Catholic Church of Newark, as the members stretched out blue and yellow streamers to their godmothers from the Kryshma. Mrs. Anna Nastiuk of Union, N. J., was honored as first godmother

From the christening of Branch 32 in Newark, N. J.

From left to right: Rev. S. Ivanochko of St. John's the Baptist Church, Dorothy Lozowyj, President, Irene Lewitsky, Dora Rak, President of Regional Council of N. J., Anastasia Volker, Vice-President of UNWLA and Mary Dushnyk, Public Relations Chairman of UNWLA.

for her help in organizing our branch.

The main speaker of the day was Mrs. Anastasia Volker, of Detroit, who is the Vice President of UNWLA and recipient of the "Woman of Conscience Award" from the National Council of Women of the U. S.

The decorative color scheme of yellow and blue Mod paper flowers and tablecloths, along with candlelight, set a mellow mood for the program. Mrs. Dora Rak, President of the Regional Council of New Jersey, presented our branch with their Hramota, and a book "Ukrainian Pysanky" as a gift from the Council. Greetings

were given by Mrs. Irene Lewycky and Mrs. Mary Dushnyck, Public Relations Chairman of UNWLA.

Entertainment was furnished by the talented youth of our Ukrainian community and the children of our members. Young George Stecyna's performance of two piano solos showed great promise. This was followed by a girl's choral group from SUMA, who sang a medley of songs. A dancing couple, Maryann and Taras Kalba were well applauded for their delightful performance. Tamara Didyk and George Stecyna performed a violin and piano duet. The program was concluded by a vocal solo by Myron Stecyna, who was accompanied on the piano by his brother, George.

Mary Rohowsky

LETTER TO THE EDITOR

May 13, 1970

Dear Editor:

I would like to congratulate Helen S. Prociuk for her well-balanced article on the new Women's Liberation Front." The same issue carried in its English section a series of articles on the women's press which I enjoyed reading. I wish I could say the same about the article "Women's Press in the Soviet Union." The idea that the journal "Radianska Zhinka" was forced "to raise its technical standards" and that it "features articles on fashion, family living and recreation" as a result of "competition with Western Ukrainian women's publications — (the author, I am sure, means those published in the West, not in the Western Ukraine) — is, to put it mildly, ridiculous. Competition implies choice. And according to the author of this article there is but a single monthly journal for women in the Soviet Ukraine. Is anyone seriously suggesting that this woman in Ukraine has a choice between "Radianska Zhinka" and "Nashe Zhyttia" or some other Western publications for Ukrainian women?

Sincerely,
Marta Tarnawsky

Козлик - збиточник

Коза-мама чепурила свого сина, чорненького козлика і приказувала йому:

— Підеш, синочку, до труся Петруся на іменини, то гляди, поведься чемно!

Але козлик мами не послухав. Як зібралися гості у трусикув хаті і сіли до столу, козлик присунув до себе миску. У тій мисці була салата, огірочки, морква, яблука — і все козлик сам поїв. Іншим гостям нічого не дісталось.

Ну хто такого нечемного ще колись у гостину запросить?!

Другого дня козлик побачив на леваді малих гусятко. Гусятка щипали зелену травичку і тихенько розмовляли: „Сюр-сюр-сюр!“ Гусятка малі, слабенькі. Козлик проти гусятко — дужий велетень. Ось він прискочив до них, голосно мекнув і наставив різки. Перелякані гусятка втікали шосили і поховалися, хто куди втрапив.

Гуска-мама довго шукала і скликала до себе своїх діток. А козлик виглядав з-за тину і сміявся. Сердита гуска зашипіла і прогнала геть такого шибеника.

Утікав козлик від гуски і побачив білого баранчика, а в баранчика був гарний кольоровий м'яч. Оце забавка козликові! Він буцнув головою і проколов м'яч своїм гострим різком. Як побачив баранчик знівечений м'яч, побіг до мами-овечки, поскаржився на козлика.

Тоді мама-овечка, а з нею і трусикова мама, і гуска прийшли до кози і розказали їй, які збитки робить нечемний козлик. Ох, і дістав же козлик різочки від мами-кози!

Може ви думаєте, що козликові різочка помогла? Ні! Він знову нашкодив: на городі в їжачка повитягав моркву з грядки. А в маленької сестрички, руденької кізочки, вихопив капустяний листок, ще й побив сестричку.

Отоді вже всі тваринки на фермі побачили, що козлик нечемний,

збиточник. Ніхто не захотів з козником гратися. Не буде гратися з ним ні білий баранчик, ні трусь Петрусь, ні білочка Варварка, ні малі гусятка. Всі вони пішли на гойдалку гойдатися, а козлика до себе не приймають.

Козлик побіг до мами-кози й жаліється:

— Мамо! Що це таке? Ніхто не хоче зо мною гратися!

А коза йому відповідає:

— А ти як думав? Ти ж був нечемний, ти всіх кривдив. Хто з таким захоче гратися? Не бешкетуй, тоді твої товариші приймуть тебе до товариства.

Козлик вибіг на подвір'я, знову побачив, як веселе товариство гойдається на гойдалці, а він стоїть сам-один і нудиться. Пригадав козлик, що йому мама казала. Пішов до тваринко, перепросив, пообіцяв нікого не кривдити.

З того часу всі тваринки на фермі живуть у згоді. Вже нема сварки і бійки. Вони граються дружно і весело.

Переказала Г. Чернобицька

ГРА: Відгадай!

Ціль: вироблення швидкої орієнтації в оточенні, уваги, пам'яті.

Вказівки до гри: Діти сидять півколом на стільчиках. Вчителька запитує їх, чи хотіли б вони піти до річки скупатися і погрітися на сонці, та що треба з собою взяти. Діти виявляють охоту піти до річки. Вчителька пояснює, що коли вона називатиме потрібну до купелі річ, то всі, підносячи руку вгору, скажуть „треба“! Коли ж називатиме непотрібну річ, то всі повинні сидіти мовчки і не підносити рук. Гра проходить весело, коли вчителька швидко називає речі. Можна теж робити гру називаючи інші речі — потрібні для прогулянки влітку, взимку, і т. д.

Той живе, не тужить, хто з книгою дружить.

Інна Кульська

ЖАБКА ТА ЛЕЛЕКИ

Як минули холоди,
Жабка виплила з води,
Пошукала пляжу:
— На пісочку ляжу.
Буду спинку гріти,
Хочу загоріти!

А на вербах
Недалеко,
Чепурились
Два лелеки,
Мірили на ніжки
Червоні панчішки.

Раптом кожен
Витер ніс,
Скоса кожен —
Глядь униз:
— Є сніданок
Поблизу! —
Два лелеки
Вже внизу.
Стали на травиці
І давай свариться:
— Проковтну
Жабку я.
Буде жабка
Моя!
— Не кажи ще — гам!
Я тобі не дам!

Ти чого, ледачий?
Я ж її побачив!

— Забирайся та лети,
Я побачив, а не ти!

Чує жабка клекіт:
— Лишенько! лелеки! —
Зразу скок — на горбок,
У м'яку травичку,
З травички
у річку —
бовть!

Та й сховалася на дні
Під сосонки водянї.

Замовляйте збірник
ЩЕБЕТАЛИ ПТАШЕЧКИ
Упорядкувала Марія Юркевич
Ціна 75 ц.
Замовляти в Централі СУА

Пригода з будяком

Як лиш потепліло, ціла родина вибралася за місто, відвідати дідуня й бабуню. Вони мали там господарство. За хатою у них був квітник, далі яринний город і сад. А попри все вела стежка в далину, на леваду і до річки.

Діти відразу розбіглися по всім усюдам. Поскидали взуття і босоніж бігали по травнику і стежкою то вниз, то вгору. Сміялися, співа-ли.

І мала Наталя також. Лиш на хвилинку спинилась біля бабуні, бо зацікавилась її роботою. — Чому це ви, бабуню, вириваєте ці рослини — от ці з червоненькими квіточками? Шкода!

— Яка там шкода? От. полю шкідливий бур'ян.

Наталка просить: — Бабуню, он при стежці так чудово зацвіла квітка, так червоненько, чи її теж вирвете?

— Так, Наталю! Та ж це шкідливе хабазя, будяк.

— Ой ні, бабуню, це ж квітка! Прошу, дуже прошу, лишть її для мене — до вакацій. Коли знов приїду, то її привітаю!

— Добре, вже добре, — згоди-лась бабуня.

Кілька тижнів пізніше наука закінчилася, прийшло літо. Одні діти в таборах, а другі кудись над море поїхали. Скоро сходив час. А до дідуня вибралися аж під кінець вакацій. Там знову ждало веселе дозвілля. І знов босоніж на травичку, стежечкою та до річки. Та ба, на стежку нахилилось якесь чудовище, що вирросло збоку, а виглядало, як в'язка сухого бадилля. На бігу Наталя відтрутила його, та воно дерло її по руках. Дівчинка сіпнулась, а з нього посипалось щось дрібненьке — немов зернятка, аж закурилося. Але не мала вона часу довго розглядати. Ще лиш кілька кроків до річки. Аж тут нова перешкода — щось сталось їй у ногу. Вжалило великий палець, закололо в ньому, заболіло.

Кульгаючи посунулася Наталя на п'яті назад до бабуні.

— Бабуню! Мені щось сталося в ногу! А бабуня помила Наталі ногу, а тоді насунула на ніс оку-

ляри і взяла в одну руку йодину, а в другу пінцетку. Ой, це виглядало наче підготовка до якоїсь операції. Наталя вплач, сльози ллють-ся горохом.

А бабуня лагідно: — Не бійся! Ти ступила ногою на колючку будяка, вона стремить у пальці. Я її пінцеткою видобуду. А це сухе бадилля коло стежки, це давня червона квіточка, яку ти прохала не виривати і про яку забула. А вона дозріла та перемінилася в поганий сухий будяк, повний колючок.

— Невже ж бабуню? дивувалася Наталя. — Але ж це тяжко повірити. Потім Наталя дещо успокоїлася. Бабуні вдалося добути досить велику колючку з пальця, яку дівчинка задержала собі на пам'ятку.

Потім скортіло її ще раз подивитися на те диво. Побігла до будяка. — То я тебе жалувала, квіткою називала, просила життя тобі дарувати. А ти непотрібе один, відразу на привітання вжалив мене колючкою, завдав мені болю!

Потім діти сокиркою зрубали било будяка при самій землі і поволікли його над річку і там на купі каміння спалили.

А Наталя привезла свою колючку додому в місті. Всім товаришкам її показувала і пригоду з будяком розказувала.

КАТЕРИНА

Катерина — лялька славна
І живе у мене здавна.
Я пошла їй спідничку,
Заплела червону стрічку.
Не лишу її ніколи,
Навіть, як піду до школи.

Л. Хорунжа

Петро Кізко

**

Яблуко я їла,
Раптом — упустила.
Сюди, туди — скрізь шукаю
Та очима не спіймаю.
Ой, яблучко ж ти моє,
Де ти, де ти, любе, є?
Вже ізнову подивилась —
У відерце завалилось.
Ох, буває в мене всяк,
Аж узався переляк!

12. 2. 1970.

ДЕТИМАМ І ЯВСЕСАМ

Мала мама два сини,
Дивно звалися вони.

Трохи старший — Детимам,
А молодший — Явсесам.

Явсесам за кожне діло
Бравсь охоче,
Бравсь уміло;

— Вчусь робити я все сам!
Детимам же тільки хниче
Та щоразу маму кличе:

— Я не вмію... Де ти, мам?

Явсесам сьогодні зрана
Взявся клеїти старанно
Паперові голуби.

Детимам сидів та хлипав,
Детимам на маму кліпав:

— І мені таке зроби!

Детимаму каже мама:

— Так негоже, Детимам.

Вчися, сину, в Явсесама,
Пробуй все зробити сам!

Олександр
Пархоменко

ЛІТНІЙ ДОЩИК

Зранку дощик за вікном
Стукотить по рамах.

— Не біда, потрібен він,
Каже наша мама.

Дощик землю напоїть
Яблуньку уміє,
На грядках і на полях
Все зазеленіє.

Вийде сонечко з-за хмар,
Радісно засяє.

Скажуть люди:

— Знову ми — з добрим урожаєм.

І. Тутковська

ГОЛУБИ

Дмитрик любить голубів:
Сам хатинку їм зробив.

Змайстрував
Тоді драбинку
Й приладнав
Їм під хатинку.

Поодинці,
По драбинці,
Ходять раді голуби
І до хлопчика воркують!
— Дуже вдячні ми тобі.

Олена Журлива

Замовляйте збірнички
ЗОЛОТЕ ПАВУТИННЯ

Впорядкувала М. Юркевич

— Ціна 50 ц. —

Замовляти в Централі СУА

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

Хоч уже проминув час Річних Зборів у наших Відділах, усе ще напливають звідомлення. Ми хотіли б умістити якнайбільшу кількість їх. Та хоч Відділів прибуває, то журнал залишається в тому самому об'ємі. Тому прохаємо обмежуватись до найкращих відомостей із діяльності, щоб усі Відділи могли себе проявити.

МИЛВОКІ, ВІСК.

Річні збори 51 Відділу СУА

Дата: 8. лютого 1970.

Збори відкрила п-ні Лідія Олексюк молитвою і привітала голову Окр. Ради п-ні Любу Шандру і секретарку п-ні Ліну Басюк.

До президії вибрано пп. Шандру, Басюк, Пискір, а за секретарку п-ні М. Цибрівську.

Звіт із діяльності за Управу зложила п-ні Лідія Олексюк.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 4 ширших сходин.

б) Культ.-освітня й імпрезова: В лютому влаштовано Свято Героїнь. У тому самому місяці хор Відділу брав участь у Святочній Академії в роковини самостійности й соборности України. В березні знову хор виступав на Шевченківському Святі. В травні уряджено Свято Матері при співучасті шкільних дівей. У липні влаштовано товариський пікнік в одному з міських парків. У жовтні організовано Вечір Української Пісні. В листопаді Відділ провадив продовж трьох днів кухню на Міжнародному Базарі. Відповідальною за варення була п-ні Софія Костюк, за продаж і кухню в „Арені“ п-ні Еля Ванденгавер. П-ні Лідія Олексюк улаштувала на Базарі укр. мистецьку виставку, а п-ні Софія Сабат відповідала за касу. Треба признати, що всі членки Відділу працювали там із великою посвятою.

в) Сусп. опіка: Відвідано в лічницю й передано грошову допомогу інвалідові — учасникові Визвольних Змагань.

г) Господарська: Референтки приготувляли на кожні сходини смачні перекуски, приготувляли обід на Свято Матері та заряджували складаним обідом на пікніку.

У дискусії членки прохали уряджувати більше сходин товариського характеру.

Контр. Комісія ствердила, що книги є в порядку і подала внесок уділити абсолюторію уступаючій Управі.

Перед виборами нової Управи п-ні Люба Шандра виголосила доповідь про прикмети провідника. Своім рефератом додала нам віри в доцільність суспільної праці, конечність організованого життя. Її слова вплинули магічною силою на членок і вибір нової Управи тривав лише 15 хвилин.

До нової Управи ввійшли пані — Лідія Олексюк, голова, Марія Пискір, заступниця, Логущ, секретарка, Софія Сабат, касієрка. Референтками стали пані — Марія Пискір організаційною, Логущ пресовою, Ярослава Пискір культ.-освітньою, Софія Костюк господарською, Лучин і Хамуляк сусп. опіки.

Контр. Комісія: пп. Надія Шимоняк, Меланія Ступницька і Мирослава Цибрівська.

Мирослава Цибрівська

БРОНКС, Н. Й.

Святочні сходини в 5-ліття Відділу СУА

Вечір — 7. грудня 1969 р. Простора зала при церкві св. Покрови із смаком прибрана. Всі за столами. В почесній президії о. парох Голик, п-ні М. Савчак, голова, представниці Гол. Управи і Відділів.

Сходини відкриває п-ні Савчак, голова, о. Парох молитесь, а з ним усі присутні. Ведення Вечора перебирає п-ні О. Миськів, імпрезова референтка. П-ні І. Іванчишин відчитує короткий звіт із праці Відділу за 5 років, що його опрацювала п-ні Н. Клезор. Р. Іванчишин і Л. Стасів продеклямували вірш Р. Завадовича, присвячений Гурткові Книголюбів 82 Відділу, а М. Іванчишин і В. Миськів, вітаючи Відділ, вручили його голові китицю квітів. Ведуча привітала пп. Ірину Падох і Наталію Чапленку, членок Гол. Управи СУА, несприятно першу голову Відділу п-ні Д. Лиско і чергових голов пп. О. Гентиш і М. Савчак та представниць Відділів пп. Н. Хоманчук і О. Шур. Привітом, що його зложила від Гол. Управи п-ні Падох, закінчилась ця частина програми.

Коли гості перекусили, почалась розвагова частина Вечора. П-ні О. Лиско відчитала дотепний фейлетон „В альбом 82 Відділові СУА“, що вже знайшов місце на сторінках нашого журналу. Л. Стасів виконала на фортепіані „Українську думку“ Присов-

ського. Після усних і письмових привітів відспівало тріо (пп. З. Раковська, О. Гентиш і Л. Котлярчук) пісню до слів Лесі Храпливої „Слухайте, слухайте!“, муз. І. Соневицького. П-ні Наталія Чапленко відчитала гумореску „Нові перспективи“. Гість нашого Вечора поет Вадим Лесич відрецитував свій вірш „Листопад“, що зворушив усіх глибиною думки. П-ні А. Кореньовська виконала кілька лемківських пісень у супроводі гітари, відтворюючи кольорит народньої творчости. П-ні Л. Кіршак відчитала кілька гумористичних телеграм і відкритого листа Союзянок до мучеників-чоловіків. Тепло і мило черговий наш гість п. Ігор Раковський відспівав кілька пісень при супроводі п. В. Гентиша. П-ні О. Гентиш відчитала свого укладу віршований фейлетон „Про початки і працю 82 Відділу СУА“. На кінець пп. З. Раковська і С. Данилович відспівали коломийки, присвячені Союзянкам.

Атмосфера в часі Вечора була тепла, а Союзянки й гості почувались як одна родина.

Пресова референтка

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Основні Збори 85 Відділу СУА

Перші основні Збори нового Відділу відбулися в квітні 1969 р. Прибуло 9 молодих жінок, що їх привітала п-ні Фалина Войтович, голова 68 Відділу СУА. Д-р Євгена Єржківська, культ.-освітня референтка Відділу, прочитала доповідь про завдання і працю СУА, а орг. референтка п-ні Оксана Федорович про українську жінку, що домагається прав на рідних землях. Сходини пройшли з успіхом, але постанови про засновання Відділу ще не ухвалено.

Другі основні Збори відбулися 10. квітня 1970 р. Прибуло знов 9 членок. Голова 68 Відділу СУА була перешкоджена, але її повідомлено про наш намір. Частинно прочитано статут СУА й обговорено організаційні справи й можливості праці нового Відділу.

Управу вибрано в такому складі: п-ні Оксана М. Федорович, голова, п-ні Валя Гвозда, заступниця, п-на Галина Тимченко, секретарка, п-на Людмила Кравченко, скарбничка. Референтками стали пані — Ганя Возняк культ.-освітньою, Рута Галібей пресовою укр. мовою і Джойс Ткач пресовою англ. мовою.

У міжчасі приєднано нових членок, так що Відділ нараховує тепер 27 осіб.

О. М. Федорович, голова

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

**Річні збори 90 Відділу СУА
ім. О. Степанів**

Дата: 28. січня 1970 р.

Збори відкрила голова п-ні Теофіля Мельничук молитвою, відтак привітала голову Окр. Ради, п-ні Наталю Лопатинську і нову членку, п-ні Лідію Бук.

Президія: п-ні Н. Лопатинська, голова, п-ні З. Черник, секретарка.

Протокол із минулорічних зборів відчитала п-ні Л. Процик.

Звіти Управи зложили пані — Т. Мельничук, голова, Н. Слободян, секретарка, Л. Мацьків, касієрка й референтки пані — З. Черник організацийна, Л. Процик культ.-освітня, Г. Кривуша імпредова, Х. Лазор сусп. опіки, Н. Даниленко господарська, Д. Шуст виховна і голова лялькового театру. Неприсутня була п-ні Х. Сенник, пресова референтка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начисляє 31 членок. У звітному році відбуто 5 засідань Управи, 8 ширших сходин і 1 надпрограмові, присвячені книжці-романові О. Гончаря „Собор“. Відділ провадить хроніку, архів і книгу присутніх. Виготовлено картотеку Відділу до Окр. Ради, на підставі якої Окр. Рада опрацює картотеки Округи. Переведено кампанію приєднання нових членок для Окр. Ради. Опрацюється плян „бюра няньок“ (бейбісітерс) для дітей; зголосилися туди пластунки і студентки.

б) Культ.-освітня: Відчитано доповіді на ширших сходинах: „Алергія й екзема“ з висвітленням прозірок — д-р О. Черник, „Спомин із життя Лесі Українки“ — п-ні І. Борисова. При тій нагоді Відділ пожертвував 25 дол. на видання книжки „Леся Українка, хронологія життя і творчости“ пера О. Косач-Кривинюк, „Княгиня Ольга в світлі віків“ — д-р Н. Пазуняк (відчитала п-ні Н. Лучанко), „Книгочитання змалку“ — п-ні М. Тарнавська, „Наркоманія серед молоді“ — д-р О. Черник і п. І. Раковський, „Життепис Тараса Шевченка польського письменника Єнджеєвіча“ — п-ні Я. Острук.

в) Імпредова: Влаштовано показ дитячого вишиваного одягу (40 моделей) з виступом Лялькового Театру

в оперетці „Червона Шапочка“. Влаштовано також Осінні Вечерниці і Новорічну Зустріч, яка вже стала традицією Відділу, як „Кучерява Маланка“, і спільний обід із чоловіками.

г) Виховна: Ляльковий театр виступав 6 разів з опереткою „Червона Шапочка“ у світличках і школах Філядельфії й околиці.

г) Сусп. опіки: Відділ опікується бабусею в Німеччині. Вислано дитину на пластовий табір і святочні побажання воякам у В'єтнамі. Вислано дві лачки до Бразилії. Переведено збірку на книжки для дітей у Югославії та на Фонд Наглої Потреби.

д) Пресова: Вміщено два дописи про діяльність Відділу в щоденнику „Америка“ й один у „Нашому Житті“. Оформлено запрошення й оголошення на застави.

е) Господарська: На сходинах подавано чай і солодке, а на імпреди приготовлювано буфет. Подаровано печиво на Міжнародній Фестиваль.

В імені **Контр. Комісії** п-ні К. Козак поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногослосно ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — Л. Процик, голова, З. Черник, заступниця, А. Ярема, секретарка, Л. Мацьків, касієрка. Референтками стали пані — К. Козак організацийною, Н. Лучанко культ.-освітньою, Л. Галушка імпредовою, Д. Шуст виховною і головою Лялькового театру, Л. Кріль сусп. опіки, Т. Мельничук пресовою, Р. Гіліцінська мистецькою, Л. Бук, Х. Лазор і Н. Слободян господарськими.

Контр. Комісія: пп. Н. Даниленко, М. Лабунька і Н. Лучанко.

У **дискусії** порушено ряд важливих справ та обговорено проблеми Лялькового театру.

Збори закрила нововибрана голова дякуючи за вибір і довір'я та закликаючи всіх до гармонійної співпраці.

Т. Мельничук
пресова референтка

БЕТЛЕГЕМ, ПА.

**Річні Збори 91 Відділу СУА
ім. О. Кислевської**

Дата: 1. лютого 1970 р.

Збори відкрила голова п-ні Богдана Михайлів і привітала представниць Окр. Ради і всіх членок.

Президія: п-ні Н. Лопатинська, голова Окр. Ради, п-ні Марія Євсєвська, заступниця і орг. референтка Окр. Ради, п-ні О. Цегельська, секретарка.

Протокол з останніх Зборів відчитала п-ні Н. Цегельська, секретарка Відділу.

Звітували пані — Надія Цегельська з загальної діяльності, Патриція Винницька, касовий звіт, а Ольга Цегельська з культ.-освітньої і виховної праці.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 8 ширших сходин, 3 засідання Управи. Приєднано дві нові членки, а дві вибуло, отже Відділ даліше нараховує 13 членок. Приєднано 2 передплатниці Н. Ж. Членки взяли участь у проголошенні Укр. Дня 22. січня.

б) Культ.-освітня: Відділ улаштував виставку нар. мистецтва в МекАду, показ писання писанок, показ Великоднього стола, Шевченківське свято для учнів школи українознавства, рдинний пікнік, обід на День Подяки з програмою. Танцювальна група учнів виступила на Святі Матері в Аллентавіні і на парохіальному пікніку.

На сходинах прочитано 4 доповіді й 2 фейлетони. Подаровано книжки про Україну до міської бібліотеки.

в) Виховна: Відділ провадить школу українознавства, яка має 28 учнів у 6 класах. При школі зорганізовано бібліотеку. Окрім Шевченківського свята влаштовано закінчення шкільного року.

г) Сусп. опіка: Переведено збірки на Фонд Наглої Потреби і на потребуєчих у Бразилії. Вислано пакунки до Бразилії й Югославії, оплачено журнал для бабусі, жертвовано на воєнних інвалідів, відвідувано й посилено квіти хворим членам.

г) Фінансова: Відділ мав 1,253 дол. приходу, а 959 дол. розходу.

Іменем **Контр. Комісії** п-ні А. Гарас ствердила, що книги Відділу ведено докладно і подала внесок на уділення абсолюторії, що її оногослосно ухвалено.

До **нової Управи** ввійшли пані — Марія Корчева, голова, Надія Цегельська, заступниця, реф. сусп. опіки й госп., Богданна Михайлів, секретарка, Патриція Винницька, касієрка й орг. реф., Ольга Цегельська, культ.-освітня і вих. реф.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Дарія Балазюк, голова, Галя Бадуляк і Христина Попович, члени.

На **закінченні Зборів** нововибрана голова подякувала за вибір і попросила далішої співпраці. По перекусі голова закрила Збори молитвою.

Ольга Цегельська

ГЕМПСТЕД, Н. Й.

Річні Збори 103 Відділу СУА

Дата: 8. березня 1970 р.

Збори відкрила голова п-ні Ольга Курчак молитвою.

Протокол основних Зборів відчитала п-ні Зеновія Зарицька, секретарка.

Звітувала голова п-ні О. Курчак.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув одні ширші сходи і два засідання Управи. Взяв участь у зборах місцевого Відділу УККА.

б) Імпредова: У травні влаштовано Свято Матері.

в) Сусп. опіки: Відділ зайнявся збіркою грошей і одягу для потерпілих від землетрусу в Югославії.

До нової Управи ввійшли пані — Ольга Курчак, голова, Євгенія Кульпака, заступниця й орг. референтка, Зеновія Зарицька, секретарка і пресова реф., Ірина Копистянська, касієрка. Референтками стали пані — Христина Подолук культ.-освітньою, Іванна Солтис імпредовою, Марія Цюлик сусп. опіки, Олександра Лотоцька і Марія Ліпінська вільні члени.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Феодосія Небожинська, Анна Пицимуха, Марія Клим.

У дискусії порушено справу річної вкладки, яку устійнено на 2 долари річно.

Збори закінчила перевибрана голова дякуючи за довіря і запросила членок на каву й солодке.

Олена Курчак, голова

З. Зарицька, секретарка

ПЕРШИЙ КОНКУРС ПИСАНОК

(Докінчення зі ст. 14-ої)

позиціями квітчастих орнаментів Сокальщини. Гарне вичуття композиції при знаменитій техніці писання вказує Олена Осідач. Добре вичуття кольору зауважується у писанках Лариси Зелик.

Ще можна б обговорити й писанки інших учасниць і підкреслити їх добрі прикмети. Та для того знайдемо інший час і місце. Також виставку писанок у виконанні Марії Мазур обговоримо на іншому місці.

Назагал треба признати, що Перший Конкурс Писанок був удалий. Він виявив загальну тенденцію нашого писанкарства і показав його рівень. Хоч можемо бути вдоволені одним і другим, бо ми розвинули тут цю галузь нар. мистецтва, яка завмирає на рідних землях, проте ми ще дуже в початках її розвитку. Ще треба приложити багато праці, щоб писанкар-

ство стало справді репрезентативним і могло дати погляд на суть і багатство цієї діялки.

Л. Бурачинська

БІБЛІОГРАФІЯ

КНИЖОК ЖІНОЧОГО ПЕРА

Продовжуємо список творів, започаткований у ч. 4, 1969 р. Подаємо твори жіночого пера, видані у вільному світі до 1967 р. (включно).

Wira Wowk: "Girassol," Antologia de Moderna Poesia Ucrainiana. Rio de Janeiro, Prolog, 1966, pp.93.

Wira Wowk: „Contos ucrainianos,” Rio de Janeiro, 1959.

Wira Wowk: "Lendas ucrainianas," Rio de Janeiro, 1959.

Марко Вовчок: „Сестричка Мелася“, оповідання, Торонто, „Мій Приятель“, 1951 р., 48 ст.

Марко Вовчок: „Сестричка Мелася“ (Ведмідь), оповідання, Торонто, ОП-ДЛ, 1966 р., 32 ст.

Марко Вовчок: „Маруся“, істор. оповідання. Лондон, В-во СУБ, 1967, 112 ст.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Збірка на пресовий фонд Н. Ж.

На поминках по бл. п. Марті Зелінській зложили такі датки на Наше Життя:

П. Степан Зелінський 10 дол., по 5 дол. пп. Анна Чиж, Мей Чуй, Ф. Дорошенко, по 3 дол. пп. С. Карапінка, О. Тарнавська, Н. Марусяк, по 2 дол. пп. К. Шеремета, П. Кучкуда, О. Плакида, А. Настюк, І. Гнатів, І. Савицька, К. Боднар, С. Луків, О. Салук, М. Плакида, по 1 дол. пп. А. Сидорович, К. Кузьма, П. Цап, О. Цар, Д. Горняткевич, М. Гординська, О. Гнатик, Е. Онишкевич, Н. Назарук, З. Воробець. Разом зібрано 70 дол., з того призначено 45 дол. на Наше Життя, а 25 дол. на потреби сусп. опіки Відділу. Щира дяка за те!

УКРАЇНСЬКІ ІКОНИ

на полотні, дереві і склі
у різних вимірах

можна закупити у мистецькій

робітні

Ю. КОЛЕСАРЯ

Нью Йорк

169 А Аве.

Тел. 533-1086

ГУРТОК КНИГОЛЮБІВ У ФІЛЯДЕЛЬФІ

Наш Гурток Книголюбів СУА закінчив у червні черговий рік своєї праці. Відбулося 7 сходи, у часі яких обговорено ряд книжок. Це були — Наталени Королеви „Без коріння“, Ірини Книш „Три ровесниці“, Ярослави Острук „Те, що роз'єднує“, Олеся Лупія „Грань“, Алли Коссовської „Гірський вовк“, Уляни Любович „Розкажу вам про Казахстан“, Марії Цуканової „На грані двох світів“, Дарії Ярославської „Острів Ді-Пі“. Члени закупували прочитані книжки, так що разом придбано біля 150 книжок.

Окрім того Гурток улаштував кілька імпред. Це був Вечір Полевих Духовників у жовтні і Вечір Х. Літ. Конкурсу СФУЖО у листопаді 1969 року. З доходу першого Вечора Гурток пожертвував 50 дол. на пресовий фонд „Українці у світі“.

„Голос Америки“ провів інтерв'ю з головою Гуртка п-ні Марією Харіною і звіт про те переслано в Україну.

л. б.

З Б І Р Н И К

КУРС ПРАЦІВНИКІВ ДОШКІЛЛЯ

вміщує

цінну працю Ігоря Винницького „З проблем розвитку психології дитини“.

— Ціна 2.50 дол. —

Замовляти в Централі СУА

Матеріали

Суспільної Опіки

в рамках ЖІНОЧОЇ СЕСІЇ СКВУ

можна замовити в Централі СУА за надісланням 2 дол.

Туди входять такі праці:

Марія Квітковська: Проблематика українців у країнах нового поселення

Олександра Ковальська: Матеріальне положення українських поселенців в Європі і Півд. Америці

Ольга Даниляк: Роля українського суспільного працівника і його практична праця в українській громаді

Наталія Іванів: Значення Добровільної Жіночої Служби у харитативній праці

Тетяна Карпенко: Новий підхід до життєвих проблем

Постанови Секції

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Центрاليا одержала

в часі від 1. квітня до 31. травня 1970 року на:

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Від. 3 Нью Йорк	10.00
" 4 Нью Йорк	25.00
" 8 Бронкс	10.00
" 17 Маямі	50.00
" 20 Філадельфія	10.00
" 28 Ньюарк	45.00
" 31 Толідо	5.00
" 59 Балтімор	24.00
" 64 Нью Йорк	25.00
" 68 Сиракюзи	5.00
" 71 Джерзі Сіті	10.00
" 91 Бетлегем	15.00

По 25.00 дол.: Павлина Боднар, Дітройт.

По 10.00 дол.: Катерина Кузьма, Ньюарк, Агафія Хом'як, Дітройт, Ярослава Трембіцька, Нью Йорк.

По 6.00 дол.: Ліда Лемішка, Балтімор, Наталія Стефанишин, Філадельфія.

По 5.00 дол.: Наталія Каменецька, Стектон, Ольга Янчишин, Воррен, Марія Стасюк, Вудбури, Ольга Пеленська, Мюнхен, Оксана Тарнавська, Ньюарк, Е. і Ю. Тарнавські, Клівленд.

По 4.00 дол.: Євгенія Боднарчук, Нью Гейвен, Ольга Ромаха і Катерина Кобаса, Дітройт, Марія Ясінська, Дірборн, Стефанія Березецька, Шикаго.

По 3.00 дол.: Іванка Левицька, Торонто, Лідія Петрушевська, Кенбери, Евдокія Барнич, Дітройт.

По 2.00 дол.: Дарія Ломницька, Вестгемілтон Біч, В. Басладинська, Парма, Марійка Юречко, Нью Гейвен, Олена Березюк, Міннеаполіс, Марія Гуцал, Шикаго, Марія Саламон, Йонкерс.

По 1.50 дол.: М. Січинська, Петерсон.

По 1.00 дол.: Лена Басюк, Форест Парк, Галина Головацька, Кліфтон, Ольга Бачинська, Ст. Клер, Галина Стасюк, Нью Бритен, Анна Іванів, Форт Ірі, Катерина Лиса, Клівленд, Євгенія Гнатківська, Амстердам, Віра Зобнів, Торонто, Люба Федорко, Дітройт, Ірина Гординська, Дрейк, Марія Белов, Річмонд Гіл, Пелягія Дембіцька,

Плейнфілд, Олександра Воробкевич, Лексінгтон.

ФОНД „МАТИ й ДИТИНА“:

Від. 4 Нью Йорк	27.00
" 11 Трентон	120.00
" 16 Міннеаполіс	15.00
" 26 Дітройт	5.00
" 29 Шикаго	60.00
" 47 Рочестер	20.00
" 57 Ютика	60.00
" 64 Нью Йорк	45.00
" 68 Сиракюзи	60.00
" 71 Джерзі Сіті	60.00
" 83 Нью Йорк	30.00
" 90 Філадельфія	30.00
" 91 Бетлегем	60.00
" 93 Гартфорд	30.00

По 20.00 дол.: Оксана Ткачук, Дітройт.

По 10.00 дол.: Марія Вачків, Юніон.

По 5.00 дол.: К. Добрянська, Стектон, „Мандрівник“, Картерет.

По 4.00 дол.: Анна Сахно, Евклід.

„ФОНД 500“:

Від. 17 Маямі	25.00
" 73 Бріджпорт	25.00
" 91 Бетлегем	25.00

ФОНД НАГЛОУ ПОТРЕБИ:

Від. 91 Бетлегем	60.00
Люба і Вол. Пачовські, Беверлі Гіл	20.00
Микит. Мальовані, Ленсінг	5.00

ФОНД ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ:

Окр. Рада, Шикаго	39.00
Від. 3 Нью Йорк	25.00
" 20 Філадельфія	20.00
" 22 Шикаго	30.00
" 26 Дітройт	100.00
" 31 Толідо	25.00
" 35 Озон Парк	60.00
" 44 Філадельфія	25.00
" 48 Філадельфія	12.00
" 49 Бофало	65.00
" 54 Відмінгтон	45.00
" 59 Балтімор	50.00
" 63 Дітройт	40.00
" 69 Лорейн	50.00
" 78 Вашингтон	22.00
" 83 Нью Йорк	66.00
" 88 Філадельфія	19.00
" 91 Бетлегем	100.00
" 94 Флінт	27.00

Від. 100 Картерет	21.00
Марія Струк, Гарфілд	8.00
Ольга Муссаковська, Ірвінгтон	5.00

ФОНД „ЦЕРКВА В ПОТРЕБИ“:

Від. 7 Акрон	15.00
" 23 Дітройт	75.00
" 26 Дітройт	125.00
" 28 Ньюарк	50.00
" 31 Толідо	50.00
" 33 Клівленд	336.00
" 34 Коговз	50.00
" 42 Філадельфія	26.50
" 45 Елізабет	69.00
" 48 Філадельфія	12.00
" 49 Бофало	25.00
" 57 Ютика	31.00
" 62 Ст. Франціско	32.00
" 63 Дітройт	69.50
" 64 Нью Йорк	87.00
" 69 Лорейн	100.00
" 70 Пассейк	50.00
" 76 Воррен	50.00
" 83 Нью Йорк	200.00
" 88 Філадельфія	96.00
" 89 Кергонксон	7.00
" 92 Менвіл	90.00
Е. і Ю. Тарнавські, Клівленд	20.00
Ольга Муссаковська, Ірвінгтон	5.00

МУЗЕЙ СУА:

Від. 4 Нью Йорк	25.00
" 16 Міннеаполіс	25.00
" 21 Бруклін	10.00
" 31 Толідо	10.00
" 69 Лорейн	25.00
" 72 Нью Йорк	50.00
" 73 Бріджпорт	25.00
" 82 Бронкс	50.00
" 91 Бетлегем	50.00
Олена Волошин, Нью Йорк	100.00
Оксана Ткачук, Дітройт	10.00
Ярослава Фаріон, Шикаго	8.00

ФОНД ІКОНИ КН. ОЛЬГИ:

Від. 20 Філадельфія	5.00
" 28 Ньюарк	10.00
Емілія Кулик, Шикаго	25.00

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

Від. 91 Бетлегем	25.00
------------------	-------

З подякою

Ольга Муссаковська, секретарка
Ірина Качанівська, касієрка

Два рази дає, хто скоро дає!